2

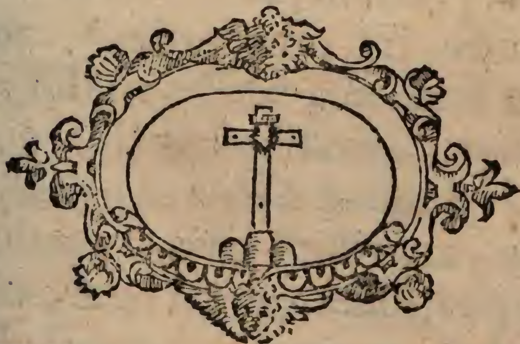
COMPENDII PRIVILEGIORVM, ET FACVLTATVM RELIGIONIS CLERICORVM REGVLARIVM.

PARS SECVNDA.

Quæ eſt veluti Appendix ad Compendium Mutinæ impreſſum Anno Domini 1610.

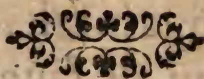
D. Alexander Peregrinus Capuanus eiuſdem Religionis Clericus.

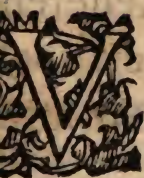
Collegit, Digeſſit, Scholijs illuſtrauit.

MVTINAE, Apud Iulianum Caſſianum.
De conſenſu Superiorum. 1615.

PRAEFATIO
AD CLERICOS
REGVLARES.

Etus, & verum illud eſt: Nunquam meſſores ita omnem prorſus demetere ſegetem, quin ſtipu-
m aliquam, velint nolint, præte-
rant. Collegeram, vti arbitra-
ar, diligentiſſimè, & certa me-
odo diſpoſita edideram, ea om-
a Religioſis viris à Summis Pon-
ficibus conceſſa Priuilegia, quæ
l nos, & ad rem noſtram quoquo-
odo facere viſa fuerant. Sed ec-

ce (vt lib. 1. de re rust. cap. 53. Varro ait) messe facta ad spicilegium nunc venire oportet: hoc est, quæ meam diligentiam fugerant, in hanc Appendiculam, veluti in adiunctum colligata fasciculum redigere. Factum est fauente Deo; & vestri potissimum caussa, Reuerendi Patres, id qualecunque est opellæ, eadem digesta serie lucem aspicit.

Fruimini, & Valete.

Se-

SEcundam partem Compēdij Priuilegiorum, & Facultatū Cōgregationis Clericorum Regularium à P. D. Alexandro Peregrino compositi, & cholijs exornati, nos infrascripti, quius Admodum R. P. noster Generalis reognoscendam, & examinandam tradiit, attestamur nihil continere quod Caolicam fidem, aut bonos mores offenat. Quinimo proficuam, & luce dignam se censemus. In quorum fidem literas is dedimus. Romæ Die vigesimo quin Mensis Iunij. 1615.

go D. Marcus Palescandolus Clericus Regularis confirmo vt supra.

go D. Michael Ghislerius Clericus Regularis confirmo vt supra.

---

sa supradicta attestatione licentiā concedo quatenus hic liber imprimi possit.

Michael Angelus Lerrius Inquisitor Mutinæ.

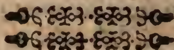
In Capitulo Generali celebrato Romæ apud S. Syluestrum in monte Quirinali Anno 1610. Mensis Maij.

DEcreuerunt Patres vt Compendium Priuilegiorum, & Facultatum nostræ Congregationis Clericorum Regularium à P.D. Alexandro Peregrino Clerico Regulari concinnè dispositum, & vtilibus annotationibus auctum publico nostri ordinis commodo Typis excudatur, excussumquè ad singulas nostras domos quam primum transmittatur. Nemini verò licitum sit, ab ea die qua prædictus libellus transmissus fuerit, aut quomodolibet innotuerit absq; licentia Admodum R.P. nostri Generalis aliquo alio Priuilegio vti, præter ea, quæ in iam dicto Compendio continentur.

D. Io: Baptista Aprilis Secr.

D.An-

D. Andreas Piscara Castaldus Congregationis Clericorum Regularium Præpositus Generalis.

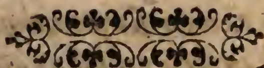
SEcundam partem Compendij Priuilegiorum nostræ Congregationis à P. D. Alexandro Peregrino nostri Ordinis Sacerdote collectam, & Scholijs illustratam, vt Typis mandetur, facultatem, quam possumus, concedimus. Eorumdemq́; Priuilegiorum vsum Superioribus, Patribusq́;, ac fratribus cæteris quibuscunque licitum esse in posterum declaramus: Non obstantibus quæ in generali Capitulo statuta sunt Anno 1610. *Et initio primæ partis Priuilegiorum ab eodem P. D. Alexandro Peregrino impressa leguntur. Cautum tamen sit omnibus tam Præpositis, quàm cæteris omnibus ad Confessiones audiendas admissis, vt in casibus per Clementis VIII. Decretum Anno* 1602. *reseruatis, eidem Decreto stetur omnino, neuè*

 4 *quis*

quis sua quouis prætextu ab ijs absoluere audeat. Quod si aliquando absoluendi necessitas, acciderit, res tota ad Patrem Generalem pro tempore existentem deferatur. In quorum fidem has propria manu subscriptas, & nostræ Congregationis sigillo munitas damus. Romæ in ædibus nostris S. Syluestri in Monte Quirinali die 8. Iulij 1615.

D. Andreas Prepositus Generalis.

D. Io: Baptista Aprilis Secr.

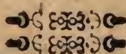

IN-

INDEX

TITVLORVM

Tam Primæ, quàm præſentis Secundæ Partis Compendij Priuilegiorum Clericorum Regularium.

Et

Cor-

Fa-

Missa.

Pri-

Ver-

F I N I S.

COMPENDIVM PRIVILEGIORVM, Et Facultatum RELIGIONIS Clericorum Regularium.

Pars Secunda.

Quæ est veluti Appendix ad Compendium Mutinæ impressum Anno Domini 1610.

Tit. Absolutio quo ad Fratres nostræ Congregationis.

§.1. PER facultatem concessam Minoribus, ij qui sub obedientia, & correctione nostræ Congregationis degunt, possunt absolui per Præpositum

tum Generalem, & alios, quos ipſe deputauerit ab omnibus peccatis, ante vel poſt ingreſſum in Congregationem commiſſis, & ab omnibus Eccleſiaſticis, & Secularibus ſententijs, cenſuris, & pœnis, à Iure, vel ab homine latis; præterquam ab his quatuor, quæ in Bulla Sixti IV. continentur; Hæc ſunt, Relapſus in hæreſim, ſchiſma, Literarum Apoſtolicarum falſificatio, & Delatio prohibitorum ad infideles; de quibus in Monumentis Minorum, fol. 143.

Volentes tamen ingredi noſtram Congregationem, & abſolui vt præfertur, reincidunt in priſtinas ſententias, niſi mox ingreſſi, & peractis experientijs ſecũdum Conſtitutiones Congregationis profeſſionem emittere parati ſint. Paulus III. Societati Ieſu, vt in eius priuilegijs pag. 32. & in ſequenti, & in eius Compendio Romę impreſſo in Collegio Romano anno 1606. Tit. Abſolutio. §. 6.

§. 2. Præ-

§. 2. PRęposịtus Generalis noſtrę Cógregationis poteſt per ſe, vel per alios ab eo deputatos, abſoluere noſtros ab hæreſi, & à relapſu in hæreſim, ſi quis (quod Deus auertat) in eam inciderit, etiam in Hiſpania. Gregorius XIII. Societati Ieſu, Die 18. Menſis Martij 1584. vt habetur in eius Compendio Priuilegiorum. Titulo Abſolutio. §. 7.

§. 3. PEr priuilegium conceſſum Monachis Caſſinenſibus à Pio V. Anno Domini 1571. Idibus Ianuarij Pontificatus ſui anno 6. conceſſum eſt Præpoſito Generali, & omnibus Præpoſitis noſtrę Congregationis, vt quoſcunque eiuſdem Congregationis fratres pro tempore exiſtentes, tam profeſſos quam nouitios, in ea tamen perſeuerantes, poſſint abſoluere à quibuſcunque peccatis, cenſuris, & pœnis, per eos tam ante, quam poſt illorum in Congregationem ingreſſum, ſeu profeſſionem incurſis, & in futurum incurrendis, etiam ſi de caſi-

bus reſeruatis Sedi Apoſtolicæ, vel de comprehenſis in Bulla, quæ Die cœnæ Domini ſingulis annis legi conſueuit, fuerint; Et hoc toties quoties opus fuerit; iniuncta eis pro modo culpæ pœnitentia ſalutari.

SCHOLIVM.

SVpradicta priuilegia quando ſint nobis reuocata per Bullam Cœnæ Domini, & quando non, habetur infra in Scholio, quod eſt in Titulo Bulla Cœnæ, poſt. §. 1. Vide etiam infra Tit. Prælati. §. 1. & 2.

Tit. Abſolutio quo ad Seculares.

§. 1. PEr priuilegiū conceſſum Congregationi Oratorij Sanctæ Mariæ de Vallicella de Vrbe à S. D. N. Paulo V. Die 9. Aprilis Anni 1608. Pontificatus ſui anno 3. poſſunt omnes noſtrę Congregationis Confeſſarij abſoluere quoſcunque à Duello pro-

prohibito per Bullam Clem. VIII. dummodo non comprehendatur in Constitutione Gregorij XIII. & Decreto Concilij Tridentini.

Nec non à peccato, censuris, & pœnis abortus, non obstante Constit. Sixti V. Gregorij XIV. & alijs quibuscunque in contrarium facientibus.

SCHOLIVM.

SVpradictam concessionem vidit R.P.F. Marcellinus à sancto Benedicto, Procurator Generalis Congregationis S. Mariæ Fuliensis, & Collector Priuilegiorum sui ordinis, vt refert in suo Compendio Priuilegiorum. Tit. Absolutio quo ad seculares. §. 2. Et est nobis innouata, & de nouo concessa per Paulum V. Non obstantibus Decretis, & Constitutionibus Apostolicis in contrarium facientibus, vt videri poterit infra in Tit. Confirmatio Priuilegiorum. §. 3.

§. 2. PRępositus Generalis nostrę Cōgregationis per se, vel per alios potest absoluere eos, qui bona naufragantium rapuerint, iniuncta eis restitutione, vbi, & quando ea fieri poterit. Gregorius XIII. Societati Iesu Viuæ vocis oraculo Die 18. Mensis Martij 1584. vt habetur in eius Viuæ vocis oraculis pagina 133. & in eius Compendio impresso Romæ in Collegio Romano anno 1606. Tit. Absolutio. §. 2.

SCHOLIVM.

SVpradicta facultas quando sit nobis reuocata per Bullam Cœnæ Domini, & quando non, habetur infra in Scholio quod est in Tit. Bulla Cœnæ post §. 1.

Nec obstat Decretum Clem. VIII. Romæ publicatū Die 9. Ianuarij Anni 1601. *quia supradictum priuilegium est nobis innouatum, & de nouo concessum per Paulum V. vt patet infra in Tit. confirmatio Priuileg.* §. 3.

§. 3. Po-

§. 3. POtest Præpositus Generalis nostræ Congregationis per se, vel per alios absoluere quoscunque, & in omni loco (Hispania excepta) à censuris incursis ob lectionem librorum prohibitorum. Gregorius XIII. Societati Iesu Die 6. Nouembris Anni 1583. pro vt in eius Viuæ vocis oraculis pagina 132. & in eius Compendio Priuilegiorum. Tit. Absolutio. §.4. iuncto. §.3.

SCHOLIVM.

SVpradicta facultas intelligitur de censuris contentis in Bulla Cœnæ Domini; Quia aliæ censuræ latæ ob lectionem librorū prohibitorum extra Bullam Cœnæ Domini non sunt reuocatæ, vt patet ex Bulla Pij IV. quæ incipit Dominici gregis, & ex Regula decima in fine Indicis librorum prohibitorum Romæ impressi, & publicati tempore Clem. VIII. Anno Domini 1596.

Et similiter intelligitur à censuris incur-

ſis ob retentionem tantum librorum prohibitorum; Nam legentes vt plurimum illos retinere ſolent: Et dum legentes, & retinentes ſimul abſolui poſſunt, multo magis retinentes tantum: Dummodo libri prohibiti conſignentur Inquiſitori, vel Epiſcopo.

An autem ſit reuocata ſupradicta facultas per Bullam Cœnæ Domini, vel non, habetur infra in Scholio quod eſt in Titulo Bulla Cœuæ poſt. §. 1.

Nec etiam obſtat Decretum Clem. VIII. citatum in præcedenti Scholio poſt. §. 2. *eadem ratione.*

§. 4. CONfeſſarij noſtrę Congregationis abſoluere poſſunt quoſcunque ab omni ſententia excõmunicationis ſuſpenſionis, & interdicti; & ab omni cenſura Eccleſiaſtica, à qua Epiſcopi ſuos diæceſanos poſſunt abſoluere.

Ac etiam cum eis diſpenſare ſuper omni

ni irregularitate contracta occasione huius excommunicationis, suspensionis, & interdicti, si quam etiam Diuina celebrãdo incurrerint.

Ac etiam dispensare super quibusvis enormibus delictis. Martinus V. Ordini sancti Hieronymi Hispaniæ, vt refertur in eius Compendio. Tit. Absolutio quo ad omnes. §. 3.

SCHOLIVM.

Haec facultas intelligitur concessa in foro conscientiæ tantum; Et est nobis innouata, & de nouo concessa per Paulum V. vt videre est infra in Tit. Confirmatio Priuilegiorum. §. 3.

Episcopi autem possunt absoluere suos diœcesanos à censuris in infrascriptis casibus.

Primo ab omni excommunicatione lata à iure,

Iure, quæ nulli est reseruata; c. Nuper. §. In secundo vero casu de sent. excommunicationis. Doctores communiter, quos refert, & sequitur Sayrus de censuris Ecclesiasticis lib. 2. cap. 19. nu. 2. & 3.

Secundo poßunt absoluere ab omni excommunicatione lata per hominis, vel Iudicis sententiam, quæ generalis est; Nam cum generalis sit æquipollet canoni, & statuto; vt docet Couarr. in c. Alma mater de senten. excomm. in 6. in prima parte relect. §. 12. nu. 4. vers. secundo, Nauar. in Manuali cap. 27. num. 44. Sayrus de censuris lib. 2. cap. 19. num. 5. & alij, quos refert Sayrus, & Nauar. in loco præallegato. Quod procedit etiam si sententia sit per Papam lata; Nam sicut à statuto Papæ, ita etiam à generali sententia Papæ non reseruata, proprius Episcopus absoluere potest suos diæcesanos; ita docet Sayrus vbi supra.

Tertio possunt absoluere excommunicatos à seipsis, siue per sententiam, siue per sta-

ſtatutum; Vel à ſuis prædeceſſoribus, cap. Nuper de ſent. excommunicationis.

Quarto poſſunt abſoluere illos excommunicatos qui ſcienter communicarunt in crimine criminoſo cum excommunicatis nominatim ab Epiſcopo: Vel eis conſilium, Auxilium, vel Fauorem præbuerunt; cap. Nuper. §. In ſecunda vero quæſtione extra de ſententia excommunicationis.

Quinto poſſunt abſoluere illos qui ſuadente Diabolo manus violentas inijciunt in Clericum, cum percuſſio leuis eſt arbitrio Epiſcopi, vt habetur in cap. Peruenit de ſent. excomm.

Sexto poſſunt abſoluere pueros qui ante pubertatem inciderunt in Canonem, ſi quis ſuadente Diabolo 17. q. 4. ſiue ante, ſiue poſt pubertatem poſtulent ſe abſolui. cap. Pueris de ſententia excommunicationis.

Septimo poſſunt abſoluere ab excommuni-

ni-

nicatione lata contra procurantes ſibi, vel alteri ſterilitatem, vel abortum, ſiue animatus, ſiue inanimatus ſit fœtus, etiam ſi abortus inde ſit ſecutus. Et contra illos qui participes fuerint; aut Conſilium, Auxilium, vel Fauorem dederint; vt patet ex Bulla Gregorij XIII. quæ incipit, Sedes Apoſtolica pia mater, &c. quæ moderat Bullam Sixti V. contra procurantes abortum latam.

Octauo poſſunt abſoluere excommunicatos à Papa cum reſeruatione abſolutionis dicti Papæ, ſi ob iuſtum impedimentum ad Papam ſe præſentare non poſſunt, vt docet Nauar. in Manuali cap. 27 nu. 88. verſ. Ad primum, & num. 1 10. verſ. Tertia eſt, Syl. in verbo Abſolutio 4. num. 7. verſ. quarto, &c. Sanchez de Matrimonio tom. 1. lib. 2. diſput. 40. num. 3 prope finem, Felinus in c. Quamuis de ſent. excomm. Vgolinus de cenſuris Eccleſiaſticis in Genere Tab. 1. capit. 3. §. 5. num. 13.

Nono poſſunt abſoluere à ſuſpenſione ſim-

ſimpliciter lata à Iure abſque reſeruatione, vt docet Sayrus de cenſuris Eccleſiaſticis lib. 4. cap. 17. à nu. 14. vſque ad 19. & alij quos ipſe refert, & Suarez de cenſuris tom. 5. diſp. 29. ſect. 1. à num. 19.

Decimo poſſunt abſoluere ab Interdicto ſimpliciter à Iure lato abſque reſeruatione; Et ratio eſt, quia eadem eſt ratio de ſuſpenſione, & interdicto; Et ſicut à ſuſpenſione poteſt abſoluere; ita quoque ab interdicto poterit abſoluere.

§. 5. OMnes noſtræ Congregationis ſacerdotes in terris infidelium exiſtentes, poſſunt quoſcũque etiam per Apoſtaſiam, Schiſma, aut Hęreſim à fide alienos, & inter infideles habitantes; per gratiam ſalutaris pœnitentiæ abſoluere, & Eccleſiæ Romanæ ſi ad eius obedientiam redire voluerint reconciliare. Gregorius XIV. Minoribus, vt habetur in eorum Compendio Priuilegiorum Tit. Abſolutio quo ad ſeculares. §. 9.

SCHO-

SCHOLIVM.

V*Ide in prima parte nostri Compendij Priuilegiorum hoc eodem Tit.* §. 1.

Tit. Alienatio Bonorum.

§. 1. POtest Præpositus Generalis nostræ Congregationis pro tempore existens, cum consensu duarum partium Vocalium illius domus, vel ipsa Congregatio dum erit generaliter congregata, per se, vel alios, informatione extraiudicialiter, ac summariè, & simpliciter accepta, vel etiam ea omnino omissa bona domorum nostræ Congregationis stabilia, & etiam mobilia pretiosa, præsentia, & futura, *pro illarum vtilitate, seu necessitate,* quibuscunque personis, tam Ecclesiasticis quam Secularibus cuiuscunque gradus, ordinis, & dignitatis existentibus, etiam Collegijs, Communitatibus, & Vniuersitatibus ad eam rationem quæ facilius inueniri

niri poteſt, & pro pretio reperibili vendere, alienare, permutare, in emphyteoſim, ſeu liuellum ad tres generationes, vel in aliud longum tempus dare, locare, etiã cum donationis, ſeu inueſtituræ receptione, ac repræſentata pecunia, ſine tamen diminutione ſoliti illorum redditus.

Nec non generaliter, & ſpecialiter obligare, & hypotecare ſuper illis, cenſus quoſcunque redimibiles imponere, & vendere: Nec non de bonis eiſdem compromittere, & quomodolibet ſuper illis tranſigere, illisq. ſimpliciter, vel liti deſuper habitæ, & actionem etiam in non poſſeſſorem cedere, & renunciare, vtilitatemq. venditionum, & aliorum huiuſmodi, vel etiam neceſſitatem, aut aliam cauſam propter quam fiant ſimpliciter, & abſque figura iudicij cognoſcere, iudicare, definire, & pœnitus terminare, liberè, & licitè. Gregorius XIII. Societati Ieſu, vt in literis Apoſtolicis pagina 203. & ſequ. vbi aliam extendit facultatem, de

qua

qua pag. 170. & in eius Compendio Priuilegiorum. Tit. Alienatio. §. 2.

§. 2. SVpradicti contrahētes habita sola Prępositi Generalis, vel Congregatæ Religionis per literas, patentes more nostræ Congregationis, vel alias confirmatione, aut consensu solo contractu securi existunt; Nec tenentur demonstrare vtilitatem, seu necessitatē venditionum, commutationum, & aliarum alienationū, de quibus in §. præcedenti; Nec item tenentur pretium in æquiualentia, vel meliora bona conuertere, nec aliquid aliud demonstrare; ibidem pag. 205. & in dicto Compendio Priuilegiorum Societatis Iesu. Tit. Alienatio. §. 3.

Tit. Apostatæ à Religione.

§. 1. PER priuilegium concessum Minoribus, nostri ab ordine recedentes, nisi post mandatum cuiusuis superioris eisdem factum,

intra

intra octo dies proximos, ad obedientiam redierint, excommunicationis latæ sententiæ pœnam incurrũt, soli summo Pontifici reseruatam; Eidemquè sententiæ subiacent omnes, qui eis Auxilium, Consilium, vel Fauorem præstiterint; vt habetur in supplemento Minorum fol. 50. concessione 147. & in Compendio Priuilegiorum Societatis Iesu, Tit. Apostatæ. §. 3.

§. 2. SI quis animo indurato post emissam solemnem professionem, absq; Superioris Generalis licentia exierit, & in sæculo, vel etiam in alio regulari loco degere præsumpserit, licebit Superiori Generali, alijsq. Superioribus Congregationis illum tanquam Apostatam, etiam per auxilium brachij sæcularis inuocationem, summariè, & sine figura Iudicij ad Congregationem reuocare, capere, & incarcerare, ac debitæ pœnitentię subijcere. Pius V. Societati Iesu, vt in eius priuilegijs pag. 91. & sequenti, & in

corum Compendio Tit. Apostatæ. §. 1.

§. 3. SI quis ex nostris post professionem à Congregatione ad sæculum recesserit, etiam prętextu cuiusuis indulti concessi, aut concedendi, absque expressa sui superioris licentia ad id ab eo specialiter obtenta, ipso facto est excommunicatus, & absolui nequit, nisi à Romano Pontifice, vel à Præposito Generali nostræ Congregationis. Pius V. Societati Iesu, vt habetur in eius Priuilegijs, pagina 94. & sequenti. Et Gregorius XIII. statuit tales tamquam veros Apostatas posse puniri, & Excommunicationis latæ sententiæ, ac alijs Apostatarum pœnis, Sedi Apostolicę, vel Generali nostræ Congregationis reseruatis subiacere, ibidem, pag. 233. & in eius Compendio Priuilegiorum. Tit. Apostatæ. §. 1. & 2.

§. 4. PRępositus Generalis nostrę Cógregationis potest per se, vel per

alios

alios à ſe deputatos, profeſſos Apoſtatas etiam ſi in Romana Curia inueniantur, capere,incarcerare,& alias ſuæ diſciplinę ſubmittere. Ex priuilegio Carmelitis conceſſo, de quo in Monumentis Minorum folio 186. conceſs. 469. & in Compendio Societatis Ieſu. Tit. Apoſtatæ. §. 6.

§. 5. PRępoſitus Generalis,alijq. inferiores Præpoſiti, per ſe, vel per alios poſſunt ſententiam excommunicationis in noſtræ Congregationis Apoſtatas promulgare. Paulus III. Societati Ieſu, vt in eius priuilegijs, pagina 33. & in Compendio eiuſdem Tit. Apoſtatæ. §. 7.

§. 6. PRofeſſis Apoſtatis, ſiue pro ſuis culpis eiectis à noſtra Congregatione, niſi ad alium ordinem de licentia Præpoſiti Generalis, aut Summi Pontificis tranſierint, inhibitum eſt ne confeſſiones audire, ſeu prædicare præſumant: quod ſi aliud temere attentauerint, poteſt

Generalis excommunicationis sentẽtiam in illos promulgare. Innoc. IV. Minoribus, vt in Monumentis folio 120. concess. 261. & in Compendio Societatis Iesu Tit. Apostatæ. §. 13.

Tit. Benedicere.

VIDE infra in Titulo Ecclesiæ. §. 1.

SCHOLIVM.

Benedictiones, de quibus facta est mentio in prima parte nostri Compendij Priuilegiorum, habentur in Rituali Romano edito, & publicato Anno Domini 1614. iussu sanctissimi Pauli Papæ V. sub Titulis infrascriptis.

Ritus benedicendi nouam Ecclesiam, seu Oratorium Publicum.

Ritus reconciliandi Ecclesiam violatam, si nondum erat ab Episcopo consecrata.

Ritus benedicendi nouum cœmeterium.
Ordo reconciliandi cœmeterium violatum.
Benedictio sacerdotalium indumentorum in genere.
Benedictio mapparum, seu linteaminum altaris.
Benedictio Tabernaculi, seu Vasculi pro sacrosancta Eucharistia conseruanda.
Benedictio nouæ crucis.
Benedictio Imaginum Iesu Christi, B.V. Mariæ, & Sanctorum.
Benedictio corporalium habetur in Pontificali Romano, sub Titulo; De Benedictione Corporalium.

Tit. Bona Congregationis.

§. 1. QVicunque ausi fuerint occupare res quascunque, & bona ad Congregationem nostram spectantia, ipso facto excommunicantur, etiam si sint Archiepiscopi, Episcopi, & alij locorum Ordinarij, &c. Nec possunt absolui nisi à Romano Pontifice,

& in mortis articulo; Non obstantibus quibusuis priuilegijs concessis quibuscunque præfatis personis etiam Regularibus in contrarium præmissorum. Paulus V. Congregationi Sanctæ Mariæ Fuliensis, vt in literis Apostolicis dictæ Cõgregationis pag. 98. & 99. & in eius Cõpendio Priuilegiorum Tit. Bona Congregationis. §. 6. & Leo. X. Eremitis sancti Augustini, vt in libro Priuilegiorum eiusdem ordinis folio 46. & in Compendio Priuilegiorum Societatis Iesu, Tit. Bona. §. 5.

SCHOLIVM.

Requiritur vt occupantes sint moniti huius priuilegij ad hoc vt dictam excommunicationem incurrant.

Sed vide omnino Concil. Trid. in sess. 22. cap. 11. sub Decreto de Reformatione.

De damnificantibus, vide in prima parte nostri Compendij, Titulo Priuilegia. §. 2.

§. 2. Do-

§. 2. DOmus, Ecclesię, Cellę, & Oratoria per nostros constructa, vel nobis donata, eo ipso auctoritate Apostolica erecta, & confirmata sunt, ac censentur. Paulus III. Societati Iesu, vt in priuilegijs, pagina 39. & Pius IIII. pagina 77.

Et similiter quæcunque bona nobis donata, relicta, & legata sunt eo ipso eadē auctoritate Apostolica perpetuo nobis applicata sunt. Paulus III. dictæ Societati Iesu, vt in dicta pagina 39. & in eius Compendio. Tit. Bona. §. 2.

Tit. Bulla Cœnæ.

§. 1. PEr priuilegium nostræ Congregationi, & Societati Iesu concessum, nulla nostrę Congregationis priuilegia, & facultates censentur reuocatæ per Bullam Cœnæ Domini. Paulus IV. nostræ Congregationi, vt habetur infra Tit. Confirmatio Pri-

uilegiorum.§.1. in fine, Gregorius XIII. Societati Iesu Die 18 Martij, anni 1584. pro vt in Viuæ vocis oraculis eiusdem Societatis habetur, pagina 133. & in Compendio hoc Tit.§.2.

SCHOLIVM.

ADuertat lector quod supra dictũ priuilegium operatur, quod viuente Sũmo Pontifice qui illud concessit, vel confirmauit, nunquam intelliguntur reuocata nostra priuilegia per Bullas Cœnæ Domini publicatas à supradicto Summo Pontifice post dictã concessionem, vel confirmationem; Vt exempli gratia, sanctitas Domini nostri Pauli Papæ V. confirmauit, & innouauit nobis supradictum priuilegium Anno Domini 1612. vt patebit infra Tit. Confirmatio Priuilegiorũ. §.3. per Bullas Cœnæ Domini publicatas ab eodem Sũmo Pontifice Anno Domini 1613. 1614. & 1615. & dum viuit idem Summus Pontifex nunquam intelliguntur (per dictas Bullas sequentes) reuocata nostra priui-

uilegia; & durat hoc, eousq; quod per nouum Summum Pontificem successorem Domini nostri Pauli Papæ V. non fuerit publicata noua Bulla in Cœna Domini; Quia tunc per nouam Bullam à successore publicatam intelligũtur reuocata nostra priuilegia dictæ Bullæ contraria; & ideo per Admodum R. nostrum Patrem Generalem procurari debet à quocunque Sommo Pontifice successore confirmatio, & innouatio nostrorum priuilegiorum; Quia post confirmationem, & innouationem non erunt reuocata per Bullas Cœnæ Domini sequentes ipsius Summi Pontificis, qui confirmauerit.

Tit. Caussæ.

§. 1. PER priuilegium Abbati, & Conuentui Monasterij sancti Pauli extra muros Vrbis, Ordinis sancti Benedicti concessum est, quandiu in regulare obseruantia permãserimus, in omnibus nostris caussis cum quibusuis personis, & ante quoslibet Iudi-

dices summariè, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij, sola facti veritate inspecta procedi debere. Nicolaus V. confirmans literas Eugenij Datas Romæ apud sanctum Petrum Anno 1447. tertio Kalendas Martij Pontificatus sui anno primo, & habetur in Registro lib. 2. de Regularibus folio 150. referturq. in manuscriptis, fol. 40. pag. 1. & melius fol. 73. Idemq. habetur inter priuilegia Montis Oliueti, vt in impressis, fol. 47. & seq. & in Compendio Societatis Iesu. Tit. Caussa.

Tit. Celebratio Diuinorum.

§. 1. NEc Missæ, nec alia Diuina officia ab alijs Religiosis, vel Secularibus celebrari, etiam pro defunctis, sepultis, vel sepeliendis in nostris Ecclesijs: Nec ordines conferri, nec processiones conuocari possunt in nostris Ecclesijs earum Superioribus inuitis. Leo. X. Camaldulensibus num. 46. & Congregationi Celestinorũ,

num.

num.31. & 32. & Minimis vt in eorum Mari magno, & in Compendio Societatis Iesu, Tit: sepultura.

SCHOLIVM.

VIDE Emanuelem Rodericum in suis Quæst. Regularibus tomo 1. *q*.42. *&* 45. *Vide etiam infra Tit. sepultura*.§.3. *& in eius Scholio*.

Tit. Communicatio Priuilegiorum.

§.1. POtest Præpositus Generalis 70. viros eligere, qui vna cũ vxoribus suis vti, & gaudere possint in quolibet Monasterio Congregationis, omnibus, & singulis indulgentijs, & remissionibus, etiam plenarijs, quibus nostri fruuntur, & gaudent, ac in posterum forsan frui, & gaudere poterũt, sine aliqua differentia, ac si nostræ Con-

gre-

gregationis professi essent: Et altero eorum defuncto alium ejus loco, vt similibus indulgentijs, & remissionibus plenarijs in futuro tempore gaudeant, & fruantur eligere potest. Concessum est fratribus mendicantibus ordinis sancti Hieronymi alias de Fesulis nuncupatis à Sixto IV. Anno Domini 1472. Die 23. Maij Pontificatus sui anno primo; & refertur in eorum Compendio Priuilegiorum. fol. 31. & in Compendio Priuilegiorũ Congregationis sanctæ Mariæ Fuliensis. Tit. Communicatio gratiarum. §. 14.

Tit. Concilium Tridentinum.

§. 1. Possumus vti'n foro conscientiæ omnibus gratijs per antecessores Pij V. Minoribus concessis, etiam quo ad illas ex eis, quæ sunt restrictæ, seu derogatæ per Concilium Tridentinum, pro vt eisdem concessit idem Pius V. Viuæ vocis oraculo Die 13. Martij anni 1566, & refertur in Com-

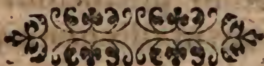
pen-

pendio Societatis Iesu, in Tit. Concilium. §.3. Et ab Emmanuele Roderico in eius quęstionibus regularibus tom. 1. quęst. 8. art. 9.

Nec per Gregorium XIII. fuerunt hæc reuocata in foro conscientiæ, sed tantùm in foro exteriori, vt docet idem Emmanuel vbi suprà.

SCHOLIVM.

Vide Emmanuelem Rodericum in suis quæstionibus regularibus tom. 1. q. 8. art. 7. in quo continentur priuilegia per Concilium Trid. derogata, seu limitata.

DE-

DECRETA CONCILII Trid. ad Regulares pertinentia.

Decretum de non differendo tempore nouitiatus. sess. 25. sub Tit. de Regularibus, & Monialibus c. 16. §. Finito tempore, &c.

§. 2. QVod finito tempore nouitiatus superiores nouitios quos habiles inuenerint ad profitendum admittant, aut è Monasterio eijciant.

Declaratio Congregationis.

DEcretum prædictum procedit tantum in illis nouitijs quos superiores elapso tempore nouitiatus habiles inuenerint, non autem in his quos inuenerint inhabiles, vt sunt illi, qui non bene adhuc didicerunt; Et ideò quod

quod attinet ad iſtos Pius V. conceſſit quod ſuperiores poſſint prolongare illorum profeſſionem (dummodo habeant ſpem probabilem quod efficiantur habiles) infra ſex menſes. ita reſponderunt Illuſtriſſimi Cardinales Concil. Trid. interpretes, Generali Minimorum Anno 1569. vt refertur in eorum libello, verbo Concilium.

Decretum de remedio Miſſarum, ſeſſ. 25. cap. 4. ſub Decreto de Reformatione.

§. 3. QVod in Eccleſijs vbi magnus Miſſarum numerus reperitur, poſſint Generales Ordinum in ſuis Capitulis Generalibus ſtatuere circa hoc quicquid magis expedire videbitur.

De-

Declaratio Congregationis.

SAcra Congregatio censuit cap. hoc intelligendum esse de Missis tãtum, & non de alijs suffragijs. Nec de Missis in fundatione impositis, sed pro alia caussa à testatoribus relicta.

SCHOLIVM.

HAnc declarationem refert. F. Hieronymus Sorbus Capuccinus in suis annotationibus ad Compendium Priuilegiorum Minorum sub Tit. Missa. 3. quoad modum, vers. secundo Notandum. (Vide infra Titulo Missa. §. 4. vna cum Scholio.

Decretum de Quarta funeralium, sess. 25. sub Decieto de Reformatione, cap. 13.

§. 4. QVod quibuscunque in locis iam ante annos quadraginta quarta quæ funeraliũ dici-

dicitur Cathedrali, aut Parochiali Ecclesiæ solita esset persolui, ac postea fuerit ex quocunque priuilegio alijs Monasterijs concessa, post hac integro iure, & eadem persoluatur.

Declaratio Congregationis.

SAcra Congregatio censuit hoc Decreto non comprehendi monasteria ædificata à 40. annis aut quæ in dies ædificantur, aut in futurum ædificabuntur, præsuposito quod huiusmodi monasteria sint eius Religionis cui à Sede Apostolica indultum sit, vt quartam funeralium Episcopo, vel Parocho soluere non teneantur.

Item censuit hoc Decreto legata non comprehendi.

Itemq. censuit, Regularibus qui sunt in quasi possessione non soluendi quartã Episcopo, vel Parocho non incumbere

 onus

onus probandi ante 40. annos non solui solitum ab eorum monasterijs, sed spectare ad pretendentes Episcopos, seu Parochos.

SCHOLIVM.

DE quarta funeralium vide etiam infra in Tit. Exemptio. §. 2. & 3. Quibus autem casibus Tridentina Synodus nos Episcopis subiecerit patet multis in locis, vt sess. 5. c. 2. de Reformatione, sess. 6. c. 3. de Reformat. seß. 7. c. 7. & 14. de Reformatione, à vers. Addendo, & infra, seß. 23. cap. 15. §. Nullus, & seß. 24. cap. 1. de Reformat. Matrim. vers. Quod si quis Parochus, & cap. 2. de Reformatione, & ibidem, c. 4. vers. Nullus. Item sess. 25. c. 4. vers. Qui vero, & sequenti, & cap. 11. & 13. quo ad pracedentias, & 14. & 16. in fine de Regularibus, &c.

Supradicta, & alia Decreta Concil. Trid. quæ de Regularibus loquuntur, fuerunt sub vno Titulo annotata à Io: Baptista Confecto

in

in suo Summario Priuilegiorum Ordinum Mendicantium Tit. 2. per totum: Et videri poterit Azor. tomo 1. Instit. Moralium, lib. 12. cap. 18.

Tit. Confessarius.

§. 1. Confessarij nostri quælibet iuramenta sine præiudicio tertij relaxare possunt nostris; Clem. VII. Confraternitati Hospitalis imaginis Saluatoris sancti Ioannis Lateranensis; vt in priuilegijs impressis, folio 132, pagina 2. Et refertur in Compendio Priuilegiorum Societatis Iesu. Tit. Confessarius. §. 6.

Tit. Confirmatio Priuilegiorum.

§. 1. Priuilegia nobis cõcessa à Clemen. Papa VII. fuerunt nobis confirmata à Paulo III. Motu proprio, & ex certa scientia die 16. Nouẽbris 1536. Pontificatus sui anno 3.

A Iulio verò III. Die 10. Iunij 1551. Pontificatus ſui anno 2. fuerunt confirmata, & innouata noſtra Priuilegia.

A Paulo IV. fuerunt confirmata Die 7. Octobris Pontificatus ſui anno primo, Et inſuper ſtatuit, Vt omnia priuilegia, gratiæ, indulgentiæ, prærogatiuæ, indulta, & exemptiones tam per ipſum conceſſa noſtræ Congregationi, quàm per alios ex tunc in poſterum concedenda, toties integrata, confirmata, & innouata, ac in priſtinum ſtatum reſtituta eſſe cenſerentur, quoties per eundem (Paulum IV.) & ſedem prædictam alia quæcunque priuilegia alijs Congregationibus, & quorumuis Ordinum Religioſis, & Monachis conceſſa, & concedenda, reintegrari, confirmari, vel innouari, & in priſtinum ſtatum reſtitui contingeret, etiam noſtræ Congregationi conceſſit, & indulſit, cum Decreto, & clauſulis, modo, & forma tūc expreſſis; Non obſtante Bulla in Die Cœnæ Domini legi conſueta.

SCHO-

SCHOLIVM.

VIde Scholium quod est supra Tit. Bulla Cœnæ post. §1.

§. 2. FVerunt etiam confirmata nostra priuilegia à Pio V. Gregorio XIV. & Clem. VIII. vt patet in prima parte nostri Compendij, Tit. Confirmatio Priuilegiorum.

§. 3. VLtimo loco fuerunt confirmata nostra Priuilegia à Paulo Quinto Die 4. Aprilis 1612. Pontificatus sui anno 7. his verbis; Omnia, & singula priuilegia, facultetes, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta, principaliter, vel per communicationem, aliàs quomodolibet Congregationi, & Clericis prædictis per quoscunque Romanos Pontifices, etiam prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam concessa, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, Apostolica auctoritate tenore præ-

ſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisq. perpetuæ, & inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, eaq. omnia, & ſingula innouamus, & de nouo concedimus; ac omnes, & ſingulos tam iuris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet interuenerint, ſupplemus, &c. Non obſtantibus felic. record. Bonifacij Papæ VIII. prædeceſſores noſtri de vna, & in Concilio Generali ædita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudicium non trahatur, alijsq. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis per quoſcunq; Romanos Pontifices ſimiliter prędeceſſoris noſtros, etiam Viuę vocis oraculo, aut alias quomodolibet æditis, nec non aliorum Ordinum etiam iuramento; confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alias roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apoſtolicis quibuſcunque perſonis, ſub quibuſuis, verborum formis, &

te-

tenoribus, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis; Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumq. totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis haben tes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscunque. Datum Romę, &c.

SCHOLIVM.

IN supradicto priuilegio non adest clausula illa, quæ apponi solet in confirmatione priuilegiorum, scilicet, Dummodo sint in vsu, & sacris Canonibus, & Decretis, Concilij Trid. non aduersentur. Aduerte tamen,

men, quod non per hoc sunt confirmata priuilegia quæ Concilio Tridentino sunt contraria; vt docet Suarez in suo Tract. de legibus lib. 8. cap. 19. num. 5.

§. 4. PEr confirmationem priuilegiorũ factam à Gregorio XIII. & Paulo V. Societati Iesu, nostra priuilegia sunt etiam confirmata ex certa scientia, & plenitudine potestatis; quia eodem pacto fuerunt illis confirmata à dictis Pontificibus; vt refert Suarez in suo Tract. de legibus lib. 8. cap. 19. nu. 2. in fine.

SCHOLIVM.

NOstra Congregatio gauaet omnibus, & singulis priuilegijs concessis, & concedendis Societati Iesu, vt patet infra Tit. Priuilegia. §. 3. Et non solum ad instar, sed æquè principaliter, vt patet ex alio priuilegio Gregorij XIV. nostræ Religioni concesso, quod est in principio primæ partis Compendij nostrorum priuilegiorum. §. 4. Ergo quando priuilegia

gia

gia sunt eis confirmata ex certa sciẽtia, sunt etiam nobis confirmata æquè principaliter; quia confirmatio priuilegiorum est noua gratia, & nouum priuilegium, vt docet Suarez in suo Tract. de legibus lib. 8. cap. 19. à nu. 8. vsque ad finem capitis, sed præcipuè nu. 10. facit ad casum nostrum.

Tit. Correctio Fratrum.

§. 1. OMnes superiores per se, vel per alios, quosuis Congregationis insolentes, & qui id mereri videbuntur, possunt liberè excommunicare, capere, & incarcerare, & aliàs suæ disciplinæ submittere; Et ad id, si opus fuerit, auxilium brachij secularis inuocare. Paulus III. Societati Iesu, vt in eorum priuilegijs. pag. 33.

Tit. Dispensatio.

VIde infra Titulo Ordines. §. 2. & Titulo Prelati.

Tit.

§. 1. PRępositus Generalis potest in Ecclesijs nostris construēdis primum lapidem, & fundamenta Pontificali more benedicere. Celestinus V. suę Religioni num. 33. & refertur in Compendio Priuilegiorum sanctę Marię Fuliensis. Tit. Ecclesię. §. 4.

SCHOLIVM.

SVprædicta benedictio habetur in Rituali Romano iussu sanctissimi Pauli Papæ V. ædito Anno Domini 1614. sub Rubrica; Ritus benedicendi, & imponendi primum lapidem pro Ecclesia ædificanda.

§. 2. ADueniēte casu necessitatis possunt Ecclesię nostrę transferri, & mutari de vno loco ad alium, & locus prioris Ecclesię reduci ad vsus profanos, secundum commoditatem dictorum locorum, seu domorum, modò tamen

men materia ędificiorum ponatur in Ecclesia altera. Leo X. Viuę vocis oraculo Minoribus, vt habetur in eorum supplemento. fol. 92. concess. 277. & in Compendio Societatis Iesu. Tit. Ecclesia. §. 4.

Tit. Exemptio.

§. 1. NVllus ex Religiosis sub obedientia nostrę Congregationis degētibus à quibuscuis quacunque Ecclesiastica, vel seculari dignitate, seu auctoritate fulgentibus, etiam si Cardinales sint, vel Patriarchę, Synodi, Communitates, Capitula, aut officij hęreticę prauitatis Inquisitoris, ac Commissarij, vel Iudices, tam ipsius officij, quàm Ordinarij, vel Delegati ad quoduis munus, officium, vel exercitium, etiam in defectum aliorum absq. expresso sui superioris consensu, ac etiam mandato adigi, vel cogi potest. Gregorius XIII. Societatis Iesu, vt in eius priuilegijs. pagina 238.

§. 2. Non

§. 2. NOn tenentur nostri ad solutionem canonicæ portionis de legatis de testamento, nec etiam de funeralibus, oblationibus, & sepulturis, etiam in proprijs monasterijs factis, & absolutè de quibusuis, quomodocũque legentur, aut largiantur; Non obstante Clem. Dudũ de sepulturis. Sixtus IV. Carmelitis, vt refertur in Compendio Minorum, Tit. Canonica portio. §. 8. & Tit. sepelire. §. 7. & in monumentis. fol. 169. concess. 395. & folio 181. concess. 436. Et Eugenius IV. Congregationi sanctæ Iustinæ quinto nonas Iunij 1436. Pontificatus sui anno 6. & Alexander IV. Prædicatoribus, vt in eorum priuilegijs. fol. 44.

§. 3. PEr priuilegium concessum Carmelitis à diuersis Romanis Pontificibus, & à Paulo V. confirmatum, inhibetur omnibus, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Rectoribus Parochialium Ecclesiarum, cæterisque quibuscunque personis in virtute sanctæ

obe-

obedientiæ nè à nostris quartam funeralium exigere audeant, vel præsumant.

S C H O L I V M.

Copia authentica supradicti priuilegij habetur in nostro Archiuio. Quomodo autem intelligatur, vide supra Tit. Conc. Trident. §. 4. cum Declaratione Congregationis.

§. 4. Per priuilegium concessum à Sixto IV. Canonicis Regularibus, Saluatoris Lateranensis, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo septuagesimo septimo, decimo Calendas Septembris, Pontificatus sui anno 6, sunt exempti, & liberati nostræ Congregationis Patres, & Fratres à iurisdictione quoruncunque Sedis Apostolicæ Legatorum, ac eius Nunciorum, Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporũ, & aliorum quoruncunque Iudicum, Ordinariorum, & extraordinariorum, & imme-

mediatè ſubduntur Sedi Apoſtolicę; Cuius priuilegij verba ſunt hæc. Attendentes autem quantæ venerationis, & ſanctimoniæ ſemper fuerit Congregatio huiuſmodi in Eccleſia Dei, & quantum plantatio ſacra, norma religionis chriſtianæ floruit, ac propterea decens, quinimò debitum reputantes, vt ſpiritualibus prærogatiuis gaudere, ac ſub noſtra, & eiuſdem Sedis protectione militare, præcipuisq. honoribus, & gratijs extolli, & decorari debeat. Congregationem ipſam, illiuſq. Monaſteria, Eccleſias, & loca quælibet, ac illorum Canonicos, ſeu perſonas præſentes, & futuras, (vagabundis, & fugitiuis exceptis, aut aliter extra ordinem, ſeu Congregationem ipſam, abſque ſuperiorum licentia commorantibus, quibus nolumus hæc aliqualiter ſuffragari) à quoruncunque prædictæ Sedis Legatorum, ac eius Nunciorum, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, & aliorũ quoruncunque Iudicum, Ordinariorum, aut extraordinariorum iuriſdictione, aucto-

ctoritate, poteſtate, dominio, viſitatione, cura, ac charitatiui ſubſidij ſubuentione, & exactionum quoruncunque præſtatione. Nec non Synodalibus, & alterius cuiuſcunque congregationis, ſeu proceſſionum euocationibus, motu, & ſcientia prędictis, pœnitus, & omnino eximimus, ac totaliter liberamus, eamq; in ius, & proprietatem Beati Petri, ac Sedis eiuſdem, & ſub eorum ſpirituali protectione, atq; noſtra ſuſcipimus: Ita quod de cætero cum Monaſterijs, membris, Eccleſijs, locis, perſonis, & iuribus ſuis quibuſcunq; eidem ſedi immediatè ſubiecta exiſtat, & omnino eſſe cenſeatur; Quodque Legati, aut Nuncij præfati, ſeu locorum Diæceſani, aut alij ordinarij quicunque, vel aliæ quæuis perſonæ, quantacunque ampla præfulgeant dignitate, ſeu præeminentia, in Congregationem, Canonicos, perſonas, Monaſteria, Eccleſias, membra, & loca prædicta: vtpotè prorſus exēpta, excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, ſententias, ſeu alias cenſuras, ſi-

ue

ue pœnas ſpecialiter, vel generaliter, eorum auctoritate ordinaria promulgare, nec vllam in Monaſteria, Eccleſias, perſonas, & loca huiuſmodi præeminentiam, ſuperioritatem, & iuriſdictionem quomodolibet exercere poſſint, etiam ratione contractus, vel delicti, ſeu rei de qua ageretur, vbicunque ineatur contractus, committatur delictum, & res ipſa conſiſtat. Decernentes ex nunc omnes, & ſingulos proceſſus, ac excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti ſententias, cenſuras, & pœnas, quas, & quicquid contra Congregationem, ſeu illius Canonicos, Monaſteria, perſonas, Eccleſias, & loca, haberi, & fieri, contigerit, ſeu etiam promulgari, irritos, & inanes, nulliuſq. roboris, & momenti eſſe, ac pro nullis, & infectis haberi debere, etiam exemptione cōgregationis, quam tanquam notoriam, & manifeſtam haberi volumus, non aliter allegata, ſeu aliter de ea mentione facta.

SCHO-

SCHOLIVM.

SVpradictum priuilegium habetur per extensum in Indultis, & priuilegijs Canonicorum Regularium S. Saluatoris Lateranensis impressis Mediolani Anno Domini 1606. à fol. 345. vsque ad folium 363.

Vide etiam simile priuilegium ab alijs Summis Pontificibus concessum in prima parte nostri Compendij Priuilegiorum sub Tit. Exemptio. §. 2.

Tit. Extrema Vnctio.

VIde in prima parte nostri Compendij Priuilegiorũ, Tit. Communicare. §. 3.

Tit. Familiares.

§. 1. POssunt nostri, famulis nostrarum domorum in habitu seculari deseruiẽtibus, quoties

opus fuerit, etiam paſchatis tempore, & in mortis articulo in noſtris domibus, & Eccleſijs ſanctiſſimæ Euchariſtiæ, & Extremæ Vnctionis ſacramenta miniſtrare, & ſepulturæ beneficium, cuiuſuis licentia ſuper hoc minimè requiſita, impendere. Leo X. Minimis, vt in eorum priuilegijs, fol. 57. & in Compendio Priuilegiorum Societatis Ieſu. Tit. Familiares. §. 2.

SCHOLIVM.

Vide ſimile priuilegium nobis conceſſum à Pio IV. in prima parte noſtri Compendij Priuilegiorum. Tit. Communicare. §. 3. excepta ſepultura.

§. 2. PEr priuilegium Alexandri IV. conceſſum fratribus Hoſpitalis ſancti Ioannis Hieroſolimitani, nemo ſine ſpeciali mandato Romani Pontificis ſeruientes noſtrę Congregationis, etiam laicos, donec in ſeruitio domus fuerint, excommunicationi, vel interdicto poteſt ſu-

bij-

bijcere: & aliter lata, irrita est sententia, & inanis. Refertur in Compendio Minorum. Tit. Familiares. §. 11. & in Compendio Societatis Iesu eod. Tit. §. 5.

Tit. Generalis.

§. 1. OMnes Christi fideles, qui verè pœnitentes, & confessi, ac communicati in die aliqua per Præpositum Generalem semel pro semper nominando, aliquam Ecclesiam, seu Cappellam, aut pium locum nostræ Congregationis, vbicunque nostros habitare contigerit dummodo si sint plures Ecclesiæ nostræ Congregationis in eadem Ciuitate, Terra, aut loco, vna tantum ad id per Præpositũ Generalem statuatur annis singulis, præterquàm Iubilæi, à primis Vesperis vsque ad occasum Solis eiusdem diei deuotè visitauerint, & ibi quinquies Orationem Dominicam, & totidem Salutationem Angelicam recitauerint, vel alias ad Deum orationes pro

sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, fideiq. Catholicæ incremento effuderint, Plenariam indulgentiam in forma Iubilæi consequentur. Gregorius XIII. Societati Iesu, vt in eorum priuilegijs. pagina 188. adiunctis literis Pauli III. pag. 41. & sequenti, & habetur in eorum Cõpendio Priuilegiorum. Tit. Indulgentię. §. 23.

SCHOLIVM.

Supradicta facultas non est reuocata per Bullam reuocatoriam Indulgentiarum Regularibus factam per Paulum V. Die 23. Mensis Maij Anni 1606. Primo, quia hæc Indulgentia conceditur loco, & reuocatio est facta personis regularibus; Secundo, quia est communis omnibus visitantibus, siue laici sint, siue Regulares; Tertio, quia facultas nominandi concessa Generali non est Indulgentia: & ex diuersis non fit illatio, c. Ad audientiam, de Decimis, l. Papinianus exuli. ff. de Minoribus.

Tit.

Tit. Gradus.

§. 1. QVicunq; per noſtros ad gradus promoueantur, gaudere poſſunt omnibus priuilegijs, & prærogatiuis, quibus gaudent ij qui in Vniuerſitatibus rigoroſo examine præuio, ac alias iuxta inibi obſeruari ſolitos, & requiſitos vſus promouentur. Iulius III. & Pius IV. Societati Ieſu, vt in eius priuilegijs. pag. *69*. & ſequenti, & pag. *86*.

SCHOLIVM.

QVomodo ad gradus ſunt promouendi, habetur in prima parte noſtri Compendij Priuilegiorum. Tit. Gradus. §. 1.

Tit. Habitus.

§. 1. OSculantes habitum noſtrorum Religioſorum conſequuntur

indulgentiam quinque annorum, ac totidem quadragenas de iniunctis pęnitentijs. Ioannes 23. Ordini Prędicatorum, vt habetur in supplem. folio 95. concess. 307. & refertur ab Emanuele Roderico in suis quęst. Regularibus tomo 2. q. 76. art. 11.

Tit. Hæreditas.

§. 1. QVæcunque bona parentum, & aliunde ratione successionis, vel alio iusto titulo professis Fratribus obuenientia, potest Domus in qua professi sunt liberè petere, ac licitè retinere, perinde, ac si in seculo remansissent: Innocentius IV. & confirmatum fuit à Pio II. Priuilegio 86. Ordini Cisterciensis; Clem. IV. Ordini Prædicatorum, & Minorum, vt patet in Compendio Priuilegiorum Minorum. Tit. Hæreditas. §. 1. Et quæcunque hęreditas, legata, & fideicommissa quomodocunque de Iure nostris fratribus, seu

do-

domibus delata, per mediam personam nomine congregationis exigi, adiri, & retineri possunt. Pius II. Oliuetanis Priuilegio. 23. folio 55. & Iulius II. Priuilegio 31. fol. 85. & Eugenius IV. Congregationi sanctæ Iustinę, vt in Compendio sancti Benedicti Hispaniæ num. 10. Et etiam bona, quę nostris fratribus ante professionem competebant, Domui suæ acquiruntur, ibidem, & Leo X. Camaldulensibus. nu. 55. & 56.

SCHOLIVM.

PER sacrum Consilium Neapolitanum fuit declaratum, & decisum, Patres nostrę Congregationis esse capaces in communi hæreditatis. ita Vincentius de Franchis in prima parte, decisione 14. *à num.* 10. *vers. Quo ad primum, vsque ad numerum.* 16. *exclusiuè.*

Pręterea est Sciendum, quod sicut seruus, & filius familias, legatarij, & hæredes ef-

facti, Patri, & Domino acquirunt, l. cum proponas de Heredibus instituendis, ita etiam Religiosus heres institutus, vel cui per testamentum, vel aliam vltimam volũtatem, successionem, vel etiam inter viuos aliquid relictum est, non sibi. sed Monasterio querit, c. in præsentia de Probat. Authent. Ingreßi. C. de Sacrosanctis Ecclesÿs; Amplius vsusfructus quem habet ingrediens Monasteriũ durante vita eius, queritur Monasterio secundum doctrinam glo. & Bart. in Authent. Idẽ est. C. de Bonis quæ liberis; Et iuxta multorum opinionem filius petere non potest legitimam sibi debitam in bonis Patris facti Religiosi etiam post profeßionem donec Pater moriatur, licet contraria opinio sit æquior, & Iuri Pontificio probabilior, vt tradit Nauar. in Comment. 2. de Regularibus, num. 48.

Nec est dubium quin Religiosi ad vtilitatem Monasterÿ, singuli de religione suis parentibus, & agnatis ab intestato, quemadmodum, & alÿ existentes in seculo poßint succedere; (nisi prius ante profeßionem renun-

nun-

nuntiauerint) Quinimo non licet eorum parentibus eos à portione legitima repellere, vt probatur in l. De nobis. C de Episcopis, & Clericis, & in c. vnico. 18. q. 1. & cap. Non liceat parentibus. 19. q. 1. Nec propter ingratitudinem ante religionis ingressum cõmissam exhæredari possunt. cap. Non licet, & ibi glo. 19. quæst. 4.

Vide Emmanuelem Roder. in suis quæst. Regularibus tomo 2. q. 77. art. 1. & sequenti, & q. 78. 79. & 80. Et Azorium tom. 1. instit. Moralium lib. 12. cap. 8. & Hieronymum Sorbum Capuccinum in suis Annotationibus ad Comp. Priuilegiorum Minorum. Tit. Hæreditas versiculo circa autem obseruantiam. fol. mihi. 391. lit. E.

Sciendum est etiam, quod quamuis nostri ex sua modestia non soleant legata sibi relicta petere in iudicio, tamen à Doctoribus duplici remedio eis consulitur.

Primo enim eis consulit Iudicis officium: Nam

Nam poteſt Iudex ex ſuo mero officio (nemine etiam ad hoc agente) compellere hæredem, vel illum qui ad hoc tenetur ex teſtamento, vel alias, vt adimpleat, & ſoluat. Ita tenet Speculator in Tit. de inſtrum. edi. §. Nunc vero aliqua, Bart. in l. Ne quicquam. §. fin. ff. de officio Proconſ. & Io. Andreas in cap. Si hæredes extra de teſtamen. Vide etiam Baldum in l. Nulli. C. de Epiſcopis, & Clericis, & Collector Priuilegiorum Mendicantium in ſua Annot. Compendij Priuilegiorum dicti Ordinis Mendic. Tit. Hæreditas. poſt. §. 6.

Alterum remedium quo eis conſulitur eſt, quod quilibet de populo poteſt agere in Iudicio, vt legata, & relicta ad pias cauſas ſoluantur; Nam cuilibet de populo competit actio, vt patet in Authentica de Eccleſiaſticis titulis. §. Si autem collat. 9. & ibi Angelus de Peruſio, & in l. Nulli. C. de Epiſcopis, & Clericis in fine, Ludouicus Romanus in Authent. Simile. C. Ad legem Falcidiam, Bart. in l. Ne quicquam, ff. de officio Proconſ. & Col-

lector

lector Priuilegiorum Ordinis Mendicantium in loco præallegato.

Tit. Immunitas.

§. 1. FVgientes ad noſtras Eccleſias ſecuritate gaudent. Appellatione autem Eccleſiarũ veniunt Monaſteria noſtra, ſeu Domus Congregationis vna cum hortis, hortalitijs, clauſtris, officinis, & locis omnibus infra illarum ambitum incluſis. Conceſſit Innoc. VIII. Seruitis Anno 1487. vj. Kalendas Iunij Pontificatus ſui Anno 3. & refertur in Compendio Societatis Ieſu. Tit. Immunitas. §. 2.

SCHOLIVM.

HAec immunitas non ſuffragatur perſonis exceptuatis per Bullam Gregorij XIV. ſuper immunitate Eccleſiarum, publicatam Die 28. Menſis Maij 1591. Vt publicis

blicis latronibus, viarumq́; grassatoribus; Assaßinis, Hæreticis, &c.

Tit. Indulgentiæ quo ad Seculares.

§. 1. OMnes Christi fideles qui alicui confessario nostrę Congregationis cōfessi fuerint, ac in honorem, & deuotionem passionis Christi preces deuotè effuderint, plenariam indulgentiam semel in vita consequntur, in forma Ecclesiæ consueta. Paulo III. Societati Iesu, vt habetur in eius Compēdio Priuilegiorum hoc Tit. §. 25.

§. 2. PRocuratores nostri, & eorū substituti, necnon eorum filij, parentes, fratres, & vxores, possunt promereri indulgentias stationum Romæ, recitando in nostris Ecclesijs quinquies Pater noster, & Aue Mariæ, &c. pro Summo Pontifice, & felici statu S.R. Ecclesię,

illis

illis diebus ſicut ſunt Romæ. Innocentius VIII. vt habetur in ſupplemento Minorum, fol. 99. conceſſ. 367. & refertur in Compendio Societatis Ieſu. Tit. Indulgentiæ. §. 29. Per facultatem verò eiſdem Minoribus factam, de qua in eorum monumentis. fol. 70. ante finem, & refertur in Compendio Priuilegiorum Societatis Ieſu. Tit. Indulgentiæ. §. 29. Medici ordinarij noſtrorum gaudent eiſdem indulgentijs quibus, & Procuratores domorũ noſtrarum. Et idem conceſſum eſt ſeruitoribus per Priuilegium Sixti IV. Minoribus conceſſum, vt eſt in eorum monumentis, fol. 67. conceſſ. 114. Qui addidit etiam Indulgentias ſanctę Marię portiũculę, dummodo addant poſt quinque Pater, & Aue Maria vnũ Gloria Patri, &c. in fine.

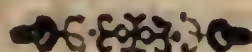
SCHOLIVM.

D*E hac materia vide ſupra Tit. Comunicatio Priuilegiorum, & Tit. Generalis,*

ralis, & Tit. Habitus. §. 1. & infra Tit. Visitatores, & Tit. infirmi.

Tit. Indulgentiæ pro Defunctis.

§. 1. PEr priuilegium Sixti IV. concessum Minoribus obseruantiæ, & Monialibus sanctæ Claræ Patres, & Fratres nostrę Congregationis recitando quinquies Pater noster, & totidem Aue Maria in nostris Ecclesijs, lucrantur omnes indulgentias, tàm plenarias, quàm non plenarias concessas Ecclesiæ sanctæ Mariæ de Angelis, & Ecclesijs almæ Vrbis, ac si visitarent dicta loca personaliter vbi sunt dictæ indulgentię in diebus suis, vt habetur in Compendio Priuilegiorum Minorum Tit. Indulgentiæ stationum quo ad Fratres. §. 3. & 7.

SCHOLIVM.

SVpradictum Priuilegium est idem cum illo quod est in prima parte nostri Compendij Priuilegiorum Tit. Indulgentiæ. §. 11. Sed hic aßignantur orationes dicendæ pro lucrandis indulgentijs, quæ non fuerunt ibi aßignatæ. Et possumus pro defunctis tantū illas applicare per priuilegium Leonis X. de quo facta est mentio in loco præallegato nostri Compendij. §. 10. Quia per reuocationem indulgentiarum factum per S. Pontificem Paulum V. nostri pro se ipsis lucrari illas non possunt; sed bene pro defunctis, vt dictum est in prima parte nostri Compendij Tit. Indulgentiæ. §. 9. & Scholio post. §. 11.

§. 2. NOstri dicentes vnum Miserere indulgentiam plenariam consecuntur. Sixtus IV. vt est in priuilegijs Canonicorum Regularium Lateran. & refertur in Compendio Societatis Iesu. Tit. Indulgentiæ ordinariæ quo ad Fratres,

tres, in Annotationibus Capuccini verſ. Fratres dicentes vnum Miſerere.

SCHOLIVM.

INdulgentia ſupradicta poteſt tantum pro defunctis per modum ſuffragij applicari, vt patet ex ſupradictis in præcedenti Scholio.

Tit. Infirmi.

§. 1. PAtres, & Fratres noſtræ Cōgregationis infirmi, & valetudinarij pro conſequendis indulgentijs eadem recitando in cellis, ac etiam in lectulis, quando commodè aliter dicere non poſſunt, conſequuntur eaſdem indulgentias quas viſitando Eccleſias conſequerentur. Innoc. III. Minoribus, & Prædicatoribus, vt habetur in Monumentis.fol.69.cōceſſ.160.& in ſupplemento.fol.100.conceſſ 390.& in Cōpendio Priuilegiorū Societatis Ieſu. Tit.

In-

Indulgentiæ. §.2. Et generaliter quandò aliqua necessitate, vel infirmitate essent grauati, vel in itinere constituti, ita quod Ecclesias pro consequẽdis indulgentijs, & alijs gratijs cõcessis adire non possunt; illas consequentur, dicendo dumtaxat illud, quod in Ecclesia dicturi erant; vt habetur in Summario Priuilegiorum sanctæ Iustinæ in priuilegijs impressis. folio 121. & in Compendio Priuilegiorum Societatis Iesu. Tit. Indulgentiæ. §. 2.

Nescientibus verò legere sufficit, vt alias orationes dicant. Pius V. Viuę vocis oraculo Societati Iesu; vt in Viuæ vocis oraculis, pag. 52. & in eius Compendio. Tit. Indulgentię. §. 1.

SCHOLIVM.

ORationes dicendæ à nescientibus legere, cum non sint determinatæ, arbitrio superioris erunt determinandæ; Nam quod à Iure non est determinatum, arbitrio

Iudicis determinandum est, iuxta text. in c. De causis. §. 1. extra de officio Delegati, l. 1. ff. De Iure deliberandi, & docet Nauar. consil. 63. de Præbendis, & Sanchez de Matrimonio tom. 2. lib. 7. disp. 7. num. 4.

Tit. Missa.

§. 1. PEr facultatem cõcessam Congregationi sanctæ Iustinæ de Padua Ordinis sancti Benedicti à Gregorio XIII. Viuæ vocis oraculo facto Illustrissimo, & Reuerendissimo Domino Alexandro Cardinali Farnesio eiusdem Ordinis Protectori Anno XI. sui Pontificatus, nostri dum iter faciunt, possunt Missam celebrare ante Aurorarn, & post mediam noctem, vt refertur in Compendio Priuilegiorum sancti Hieronymi Hispaniç. fol. 50. & in Comdio Priuilegiorum sanctæ Mariæ Fuliensis. Tit. Missa. §. 4.

§. 2. Per

§. 2. PEr priuilegium concessum Fra-tribus sancti Hieronymi Hispaniæ à Gregorio XIII. Anno 1583. Die 14. Augusti Pontificatus sui Anno 12: possunt nostri Sacerdotes ad consolationem, & salutem animarum familiarium, & operariorum, seu laborantium in Monasterijs nostris, Missam per horam ante Crepusculum liberè, & licitè, & sine conscientię scrupulo celebrare. Et mandatur in virtute sanctę obedientiæ quibusuis locorum ordinarijs, ne nostros, aut aliquem nostrorum molestare, aut impedire audeant super pręmissis; vt habetur in eorum Compendio priuileg. Tit. celebrare.

§. 3. SAcerdotes nostræ Congregationis causa necessitatis possunt ante, & post horam statutam ab Ecclesia celebrare. Sixtus IV. Fratribus Ordinis Minorum obseruantię; vt patet in eorum Compendio Priuilegiorum. Tit. Missa secundo quo ad tempus. §. 3.

§. 4. PRępoſitus Generalis noſtrę Cōgregationis in Viſitatione poteſt in multitudine miſſarum diſpenſaré, adeo vt in Miſſa poſſint poni vſque ad nouem collectę, & quęlibet collecta valeat pro Miſſa. Iulius II. Generali Ordinis Minorum Anno Domini 1508. Quę cōſtitutio incipit Sacer Ordo,&c. & Leo X. anno 1513. in Conſtitutione quę incipit; Expoſcit dilectorum, &c. de quibus Conſtitutionibus mentionem facit Nauar.in conſil.3.de Priuilegijs lib.5.& Hieronymus Sorbus Capuccinus in ſuis Annotationibus ad Compend. Minorum. Tit. Miſſa tertio quo ad modum, verſic. Tertio notandum.

SCHOLIVM.

EX *conſilio 3. Nauarri. Tit. de Priuilegijs lib.5. qui ad quaſdam dubitationes ſuper dictis priuilegijs ſibi factas reſponſum dedit, colliguntur infraſcripta notanda.*

Pri-

Primo, quod ſupradicta facultas data eſt omnibus Generalibus, qui pro tempore erunt. Nauar. vbi ſupra num. 1.

Secundo, quod poteſt diſpenſare non ſolum in Miſsis receptis tempore dictarum Bullarum, ſed etiam in poſtea receptis ante eorũ viſitationem, & tempus in quo petitur diſpenſatio. Nauar. vbi ſupra num. 2.

Tertio, quod Generalis non poſſet diſpenſare per alium, delegando poteſtatem ſuam. Nauar. vbi ſupra num. 4.

Quarto, quod huiuſmodi diſpenſatio non debet fieri niſi cum magna conſideratione; & cognoſcere quàm grandis ſit multitudo earũ, & qua cauſa ſunt receptæ, & iubere, vt celebrentur ea quæ commodè poſsint celebrari, & ſuper alijs diſpenſare; Et quod Generalis communicet, & applicet ijs, qui Miſſas inſtituerunt omnia bona, quæ fient in Congregatione noſtra, vel in illa Domo, vſque ad quantitatem, quæ attingat valorem quem haberẽt

Missæ, si singulariter, & integrè dicerentur pro eis, vel ad intentionem eorum Nauar. vbi supra num. 5.

Quinto, omnes collectæ dici debent; quia seruanda est forma commissionis. c. Prudentiam de officio delegati, c. Pisanis de Rest. spoliat. Nauar. vbi supra num. 5. in fine.

De hac materia vide eundem Nauar. in consil. 6. nu. 9. & 10. de celebratione Missarum lib. 3. Et supra Tit. Concil. Trid. §. 3. sub Decreto de Remedio Missarum.

Tit. Ordines.

§. 1. PEr facultatem cōcessam Congregationi S. Benedicti Vallis Oleti à Clem. VIII. Anno 1596. Die 2. Augusti Pontificatus sui Anno V. possunt nostri cum literis dimissorijs superiorum suorum, à quibuscunque locorum ordinarijs ad omnes etiã Presbyteratus ordines promoueri, absq; Episcopi

ſcopi Diœceſani licentia, ſeu literis commendatitijs.

§. 2. SI quis ex noſtris, ob alicuius ex ſacris Ordinibus ante legitimam ętatem ſuſceptionem, incurrerit ſuſpenſionem; vel etiam irregularitatem, poteſt à Prępoſito Generali, & quocunq; Congregationis ſuperiore abſolui, & ita diſpenſari, vt non ſolùm in ſuſceptis miniſtret, ſed etiam ad omnes alios, etiã Preſbyteratus Ordines promoueatur, & poſtquam promotus fuerit in Altaris miniſterio miniſtrare: ac Miſſas, aliaque Diuina officia celebrare liberè poſſit. Sixtus IV. Oliuetanis Priuilegio. 36. fol. 120.

SCHOLIVM.

BVlla Sixti V. contra Clericos malè promotos, quæ incipit, Sanctum, & ſalutare, &c. non obſtat, cum ſit reuocata per Clem. VIII. in ſua Bulla quæ incipit Romanum Pontificem decet, etc.

§. 3. SI quis conuersus, seu laicus nostrę Congregationis ad Clericatum ascenderit, sine Prelatorum Congregationis obedientia, etiam si vsque ad sacerdotium promotus sit, postquam reuersus fuerit, omni honore Clericali priuari debet: & non permitti Canonicum persoluere officium; sed ad laicum officium persoluendum, & ad merum statum suum laicalem reduci debet; ita statuit, & ordinauit Leo X. Minoribus vt refert. F. Hieronymus Sorbus Copuccinus in suis Annotationibus ad Compendium Minorum. Tit. Laici fratres. §. 4. & Tit. Ordines sacri. §. 4.

Tit. Pacta.

§. 1. OMnes conuentiones, obligationes, compositiones, & pacta, quę Religiosi nostri faciunt, etiam si superiores sint, contra Constitutiones, & consuetudines nostrę Congregationis, absque Capituli Gene-

ralis licentia, ipso facto sunt irrita, & nulla. Alexander IV. & Honorius IV. Ordini Minorum, vt habetur in eorum Compendio Priuilegiorum. Tit. Conuentiones. §. 1. & 2.

Tit. Prælati.

§. 1. OMnes Preposití, & alij Superiores Prelati nostre Congregationis, quo ad Religiosos sibi subditos possunt per seipsos idem omnino, quod possunt Episcopi in Clericos, & Laicos sibi subditos, quo ad facultatem absoluendi, & dispensandi in irregularitatibus de quibus in Concilio Trid. sess. 24. cap. 6. sub Decreto de Reformatione; Pius V. Fratribus Predicatoribus anno 1571. Die 22. Iulij, & refertur in libello Priuilegiorum Minimorum. fol. 127. & à Io: Baptista Confecto fol. 226. que est Bulla X. Pij V. & à Suarez in 3. parte D. Thome tomo 4. de Penitentia disput. 30. sect. 2. num. 7.

§. 2. Pre-

§. 2. PRęlati nostrę Congregationis in confessionibus audiendis, & absolutionibus impendendis; & pœnitentijs iniungendis, alijsq. salutem animarũ dumtaxat concernentibus exequendis, omnium, & singulorum Fratrum nostrę Congregationis; habent eandem potestatem, & facultatem qualem in pręmissis habent, & exercent Fratres Minores, Pęnitentiarij Sedis Apostolicę, seu Curię Romanę. Eugenius IV. Ordini Carmelitarum, vt habetur in Compendio Priuilegiorum Minorum. Tit. Absolutio quo ad Fratres. §. 37.

SCHOLIVM.

ADuertendum est, quod Præpositi nostræ Congregationis vti possunt omnibus priuilegijs concessis Abbatibus Ordinũ Monachalium; Guardianis, & Prioribus Ordinum Mendicantium; Et ratio est, quia gaudemus eorum priuilegijs non solum ad eorum instar, sed æquè principaliter, & pari-

for-

formiter, in omnibus, & per omnia, ac si nostræ Congregationi specialiter, & expressè fuissent concessa; vt patet in prima parte nostri Compendij Priuilegiorum in principio. §. 1. Et docet Collector Priuilegiorum Fratrū Minorum in eorum Compendio in Tit. Abbas in fine, loquens de Prælatis Frarrum Minorum.

Tit. Priuilegia.

§. 1. CLemens Papa V II. in Breue fundationis nostrę Congregationis. Dato Romę Die 24. Mensis Iunij 1524. Pontificatus sui anno primo concessit nobis, & nostrę Cōgregationi Priuilegium tenoris sequentis.

Vt omnibus, & singulis Priuilegijs, Exemptionibus, Immunitatibus, Indulgentijs, Facultatibus, Libertatibus, Auctoritatibus, Indultis, Fauoribus, Concessionibus, & Gratijs spiritualibus, & tempo-

Iudicis determinandum est, iuxta text. in c. De causis. §. 1. extra de officio Delegati, l. 1. ff. De Iure deliberandi, & docet Nauar. consil. 63. de Præbendis, & Sanchez de Matrimonio tom. 2. lib. 7. disp. 7. num. 4.

Tit. Missa.

§. 1. PEr facultatem cōcessam Congregationi sanctæ Iustinæ de Padua Ordinis sancti Benedicti à Gregorio XIII. Viuæ vocis oraculo facto Illustrissimo, & Reuerendissimo Domino Alexandro Cardinali Farnesio eiusdem Ordinis Protectori Anno XI. sui Pontificatus, nostri dum iter faciunt, possunt Missam celebrare ante Auroram, & post mediam noctem, vt refertur in Compendio Priuilegiorum sancti Hieronymi Hispanię. fol. 50. & in Comdio Priuilegiorum sanctæ Mariæ Fuliensis. Tit. Missa. §. 4.

§. 2. Per

§. 2. PEr priuilegium concessum Fratribus sancti Hieronymi Hispaniæ à Gregorio XIII. Anno 1583. Die 14. Augusti Pontificatus sui Anno 12. possunt nostri Sacerdotes ad consolationem, & salutem animarum familiarium, & operariorum, seu laborantium in Monasterijs nostris, Missam per horam ante Crepusculum liberè, & licitè, & sine conscientię scrupulo celebrare. Et mandatur in virtute sanctę obedientiæ quibusuis locorum ordinarijs, ne nostros, aut aliquem nostrorum molestare, aut impedire audeant super pręmissis; vt habetur in eorum Compendio priuileg. Tit. celebrare.

§. 3. SAcerdotes nostræ Congregationis causa necessitatis possunt ante, & post horam statutam ab Ecclesia celebrare. Sixtus IV. Fratribus Ordinis Minorum obseruantię; vt patet in eorum Compendio Priuilegiorum. Tit. Missa secundo quo ad tempus. §. 3.

§. 4. PRępositus Generalis nostrę Cōgregationis in Visitatione potest in multitudine missarum dispensaré, adeo vt in Missa possint poni vsque ad nouem collectę, & quęlibet collecta valeat pro Missa. Iulius II. Generali Ordinis Minorum Anno Domini 1508. Quę cōstitutio incipit Sacer Ordo, &c. & Leo X. anno 1513. in Constitutione quę incipit; Exposcit dilectorum, &c. de quibus Constitutionibus mentionem facit Nauar. in consil. 3. de Priuilegijs lib. 5. & Hieronymus Sorbus Capuccinus in suis Annotationibus ad Compend. Minorum. Tit. Missa tertio quo ad modum, versic. Tertio notandum.

SCHOLIVM.

EX consilio 3. Nauarri. Tit. de Priuilegijs lib. 5. qui ad quasdam dubitationes super dictis priuilegijs sibi factas responsum dedit, colliguntur infrascripta notanda.

Pri-

Primo, quod supradicta facultas data est omnibus Generalibus, qui pro tempore erunt. Nauar. vbi supra num. 1.

Secundo, quod potest dispensare non solum in Missis receptis tempore dictarum Bullarum, sed etiam in postea receptis ante eorũ visitationem, & tempus in quo petitur dispensatio. Nauar. vbi supra num. 2.

Tertio, quod Generalis non posset dispensare per alium, delegando potestatem suam. Nauar. vbi supra num. 4.

Quarto, quod huiusmodi dispensatio non debet fieri nisi cum magna consideratione; & cognoscere quàm grandis sit multitudo earũ, & qua causa sunt receptæ, & iubere, vt celebrentur ea quæ commodè possint celebrari, & super alijs dispensare; Et quod Generalis communicet, & applicet ijs, qui Missas instituerunt omnia bona, quæ fient in Congregatione nostra, vel in illa Domo, vsque ad quantitatem, quæ attingat valorem quem haberet

Missæ, si singulariter, & integrè dicerentur pro eis, vel ad intentionem eorum Nauar. vbi supra num. 5.

Quinto, omnes collectæ dici debent; quia seruanda est forma commissionis. c. Prudentiam de officio delegati, c. Pisanis de Rest. spoliat. Nauar. vbi supra num. 5. in fine.

De hac materia vide eundem Nauar. in consil. 6. nu. 9. & 10. de celebratione Missarum lib. 3. Et supra Tit. Concil. Trid. §. 3. sub Decreto de Remedio Missarum.

Tit. Ordines.

§. 1. PEr facultatem cõcessam Congregationi S. Benedicti Vallis Oleti à Clem. VIII. Anno 1596. Die 2. Augusti Pontificatus sui Anno V. possunt nostri cum literis dimissorijs superiorum suorum, à quibuscunque locorum ordinarijs ad omnes etiã Presbyteratus ordines promoueri, absq; Episcopi

scopi

ſcopi Diœceſani licentia, ſeu literis commendatitijs.

§. 2. SI quis ex noſtris, ob alicuius ex ſacris Ordinibus ante legitimam ętatem ſuſceptionem, incurrerit ſuſpenſionem; vel etiam irregularitatem, poteſt à Prępoſito Generali, & quocunq; Congregationis ſuperiore abſolui, & ita diſpenſari, vt non ſolùm in ſuſceptis miniſtret, ſed etiam ad omnes alios, etiã Preſbyteratus Ordines promoueatur, & poſtquam promotus fuerit in Altaris miniſterio miniſtrare: ac Miſſas, aliaque Diuina officia celebrare liberè poſſit. Sixtus IV. Oliuetanis Priuilegio. 36. fol. 120.

SCHOLIVM.

BVlla Sixti V. contra Clericos malè promotos, quæ incipit, Sanctum, & ſalutare, &c. non obſtat, cum ſit reuocata per Clem. VIII. in ſua Bulla quæ incipit Romanum Pontificem decet, etc.

§. 3. SI quis conuersus, seu laicus nostrę Congregationis ad Clericatum ascenderit, sine Prçlatorum Congregationis obedientia, etiam si vsque ad sacerdotium promotus sit, postquam reuersus fuerit, omni honore Clericali priuari debet: & non permitti Canonicum persoluere officium; sed ad laicum officium persoluendum, & ad merum statum suum laicalem reduci debet; ita statuit, & ordinauit Leo X. Minoribus vt refert. F. Hieronymus Sorbus Copuccinus in suis Annotationibus ad Compendium Minorum. Tit. Laici fratres. §. 4. & Tit. Ordines sacri. §. 4.

Tit. Pacta.

§. 1. OMnes conuentiones, obligationes, compositiones, & pacta, quę Religiosi nostri faciunt, etiam si superiores sint, contra Constitutiones, & consuetudines nostrę Congregationis, absque Capituli Gene-

ralis licentia, ipso facto sunt irrita, & nulla. Alexander IV. & Honorius IV. Ordini Minorum, vt habetur in eorum Cōpendio Priuilegiorum. Tit. Conuentiones. §. 1. & 2.

Tit. Prælati.

§. 1. OMnes Prępositi, & alij Superiores Pręlati nostrę Cōgregationis, quo ad Religiosos sibi subditos possunt per seipsos idem omnino, quod possunt Episcopi in Clericos, & Laicos sibi subditos, quo ad facultatem absoluendi, & dispensandi in irregularitatibus de quibus in Concilio Trid. sess. 24. cap. 6. sub Decreto de Reformatione; Pius V. Fratribus Prędicatoribus anno 1571. Die 22. Iulij, & refertur in libello Priuilegiorum Minimorum. fol. 127. & à Io: Baptista Confecto. fol. 226. quę est Bulla X. Pij V. & à Suarez in 3. parte D. Thomę tomo 4. de Pęnitentia disput. 30. sect. 2. num. 7.

§. 2. Prę-

§. 2. PRęlati noſtrę Congregationis in confeſſionibus audiendis, & abſolutionibus impendendis; & pœnitentijs iniungendis, alijsq. ſalutem animarũ dumtaxat concernentibus exequendis, omnium, & ſingulorum Fratrum noſtrę Congregationis, habent eandem poteſtatem, & facultatem qualem in pręmiſsis habent, & exercent Fratres Minores, Pęnitentiarij Sedis Apoſtolicę, ſeu Curię Romanę. Eugenius IV. Ordini Carmelitarum, vt habetur in Compendio Priuilegiorum Minorum. Tit. Abſolutio quo ad Fratres. §. 37.

SCHOLIVM.

ADuertendum eſt, quod Præpoſiti noſtræ Congregationis vti poſſunt omnibus priuilegijs conceſſis Abbatibus Ordinũ Monachalium, Guardianis, & Prioribus Ordinum Mendicantium; Et ratio eſt, quia gaudemus eorum priuilegijs non ſolum ad eorum inſtar, ſed æquè principaliter, & pari-

for-

formiter, in omnibus, & per omnia, ac si nostræ Congregationi specialiter, & expressè essent concessa; vt patet in prima parte nostri Compendij Priuilegiorum in principio. §. 4. Et docet Collector Priuilegiorum Fratrū Minorum in eorum Compendio in Tit. Abbas in fine, loquens de Prælatis Frarrum Minorum.

Tit. Priuilegia.

§. 1. CLemens Papa VII. in Breue fundationis nostrę Congregationis. Dato Romę Die 24. Mensis Iunij 1524. Pontificatus sui anno primo concessit nobis, & nostrę Cōgregationi Priuilegium tenoris sequentis.

Vt omnibus, & singulis Priuilegijs, Exemptionibus, Immunitatibus, Indulgentijs, Facultatibus, Libertatibus, Auctoritatibus, Indultis, Fauoribus, Concessionibus, & Gratijs spiritualibus, & tempo-

po-

poralibus, quibus potiuntur, & gaudent, aut in futurum potientur, & gaudebant Canonici Regulares Lateranensis Congregationis, Personę, & loca eorum, vos, personę, & loca vestra vti, potiri, & gaudere possitis, quorum tenores, pręsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus: ita vt literę Apostolicę super eisdem priuilegijs, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratijs eisdem concessis, vel pro tempore concedendis, mutatis dumtaxat nominibus, cognominibus, inuocationibns, & diebus, ad libitum expediri possint, perindè, ac si illa omnia, & singula, non solum per clausulas generales, sed per eorum tenoris, de verbo ad verbum, expressionem, & insertionem fuissent vobis per has nostras literas, sub hac ipsa die expressa, & specialiter concessa tenore pręsentium ex certa nostra scientia, & ex Apostolicę plenitudine potęstatis vobis, ac socijs, & successoribus vestris in perpetuum concedimus pariter, & indul-

dulgemus; Non obstantibus quibuscunque contrarijs, quibus expressè derogamus.

SCHOLIVM.

DE supradicto priuilegio compendiosam mentionem feci in prima parte nostri Compendij, in principio. §. 2. Hic vero, vt magis eius vi: cognoscatur, per extensum, & eisdem verbis transcripsi.

§. 2. IDem Pontifex Clemens VII. Die 7. Martij 1533. Pontificatus sui Anno X. concessit nobis, & nostrę Congregationi aliud priuilegium tenoris sequentis.

Ac insuper vobis, quod omnibus, & singulis priuilegijs, indulgentijs, prerogatiuis, exemptionibus, immunitatibus, gratijs, & indultis quorumuis etiam Cistercienfium, & Cluniacensium Monachis; & aliorum etiam Mendicãtium Or-

dinum

dinum Fratribus, tam in ſpiritualibus, quàm temporalibus, in ſpecie, vel in genere, etiam communicatiuè per quoſcunque Romanos Pontifices prędeceſſores noſtros, & pro talibus habitos, ac ſedem prędictam quomodolibet conceſſis, & in poſterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quàm in mortis articulo, etiam circa peccatorum remiſſiones, & iniunctarũ pœnitentiarũ relaxationes, aut alias quomodolibet vti, potiri, & gaudere poterant, aut poſſunt quomodolibet in futurum, quę omnia, ac ſi hic de verbo ad verbum inſererentur, pręſentibus pro expreſſis haberi volumus, perpetuis futuris temporibus vtamini, potiamini, & gaudeatis, ac vti, potiri, & gaudere; nec non illorum omnium participes eſſe poſſitis, & debeatis indulgemus. Ac priuilegia, indulgentias, pręrogatiuas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta Monachis, & Fratribus prędictis, tam in ſpiritualibus, quàm in temporalibus, tam in ſpecię, quàm in genere, etiam communica-

ca-

catiuè concèſſa, vt prefertur, ad vos extendimus, & ampliamus; ac in vobis locũ habere, & ſuum plenarium effectum ſortiri debere, decernimus, & declaramus; Non obſtantibus contrarijs quibuſcunque.

§. 3. PAulus IV. Die 7. Octobris Pontificatus ſui anno primo conceſſit, vt noſtra Congregatio gauderet omnibus, & ſingulis priuilegijs, indulgentijs, prerogatiuis, exemptionibus, immunitatibus, gratijs, & indultis Societati de Ieſu alme Vrbis, tã in ſpiritualibus, quàm temporalibus, in ſpecie, vel in genere per quoſcunque Romanos Pontifices predeceſſores ſuos, & dictam ſedem, quomodolibet conceſſis, & concedendis, & quibus ſocietas huiuſmodi tam in vita, quàm in mortis articulo, etiam circa peccatorũ remiſſiones, & iniunctarum pœnitentiarum relaxationes, & Euchariſtie adminiſtrationem, & alias quomodolibet vtebantur, potiebantur, & gaudebant, ac vti,

po-

potiri, & gaudere poterant, ſimiliter noſtra Congregatio, & Clerici noſtrę Congregationis vti, potiri, & gaudere liberè, & licitè poſſent, & valerent; ac illorum omnium participes eſſe deberent, conceſſit, & indulſit. Priuilegia quoque, indulgentias, prerogatiuas, & alia omnia eidē ſocietati etiam communicatiuè conceſſa, ad noſtram Congregationem, & Clericos noſtrę Congregationis extendit, & ampliauit.

SCHOLIVM.

SVpradictum priuilegium breuiſſimè annotatum eſt in prima parte noſtri Compendij priuilegiorum, in principio. §.3. *Hic vero per extenſum, & eiſdem verbis. Vide in prima parte noſtri Compendij in principio.* §.4. *&* 5. *Priuilegia Gregorij XIV.*

§.4. OMnia priuilegia *etiam ſpeciali nota digna* quibuſuis Ordinibus Fratrum, & Sororum Mendicãtium, illo-

illorumquè Congregationibus, & Conuentibus, & Ecclesijs, & alijs pijs locis concessa, nostrę Congregationi, ac personis, domibus, & Ecclesijs conceduntur ęquè principaliter. Pius V. Societati Iesu, vt in eorum priuilegijs. pagina 114. & seq. & in eorum Compendio, Tit. Communicatio gratiarum. §. 2.

SCHOLIVM.

Notabilia in materia de Priuilegijs.

PRimo Notandum est, quod participantes priuilegia aliarum Religionum, vel aliorum æquè principaliter, ac si ipsis specialiter cōcessa fuissent: possunt illis vti, etiamsi illi, quibus concessa fuerunt, perderent illa, seu non vterentur. Corduba in suis Annotationibus ad Compendium Priuilegiorum Minorum in Tit. Communicatio Priuilegiorum.

De participatione priuilegiorum ad instar, fit mentio infra Notab. 13.

Secundo Notandum est, quod priuilegium concessum Religioni, ad hoc vt amittatur per non vsum, requiritur vt legitimo tempore præscribatur, nempè spatio quadraginta annorum. c. Accedentibus de Priuilegijs, Syluester in verbo Simonia num. 19. versic. Credo tamen, &c. Oportet etiam habere scientiam priuilegij, & voluntatem non vtendi illo, vt patet in c. si de terra de priuilegijs, in versic. Detrahere voluisti.

Nota etiam, quod si vnus vtitur, alter vero non, priuilegio multis concesso, non præiudicat non vtens vtenti. Ita docent Corduba in suis Annotationibus ad Compendium Priuilegiorum Minorum in Tit. Absolutio quo ad fratres 1. §. 19. Emmanuel Rodericus in suis quæstionibus Regularibus tom. 1. quæst. 8. art. 4. Et Io: Baptista Confectus in Summario Priuilegiorum Mendicantium Tit. 3. cap. 3. fol. mihi 340.

Vi-

Vide in prima parte nostri Compendij Priuilegiorum in Tit. Priuilegia, in Scholio post. §. 11.

Tertio Notandum est; quod Hieronymus Sorbus Capuccinus in suis Annotationibus ad Compendium Priuilegiorum Minorum. Tit. Priuilegia Fratrum, Io. Baptista Confectus in Summario Priuilegiorum Mendicantium. Tit. 3. cap. 4. fol. mihi. 342. & Emmanuel Rodericus in suis Quæstionibus Regularibus tom. 1. q. 8. art. 8. dicut, clausulam illam, quæ nunc apponi solet in confirmatione Priuilegiorum; nempe dummodo sint in vsu; & Sacris Canonibus, & Decretis Concilij Trid. non aduersentur, non esse intelligendam (vt quidam opinari videntur) de Sacris Canonibus Summorum Pontificum in Decretis, & Decretalibus contentis, sed de Sacris Canonibus, & Decretis Concilij Trid. cum clare pateat, Concilium ipsum, & Canonibus, et Decretis constare; Et illud operatur illam copulam (et) coniungendo Canones cum Decretis Concilij Trid. idest quæ sunt in

eodem Concilio Tridentino; Quia si de Canonibus Summorum Pontificum intelligeret, diceret, Dummodo sint in vsu, et Sacris Canonibus Summorum Pontificum, et Decretis Concilij Tridentini non aduersentur.

Canones vero Concilij Trid. et aliorum Conciliorum dicuntur illa capita, quæ communiter sic incipiunt, si quis dixerit, vel fecerit tale, vel non fecerit, etc. Et finiunt in verba Anathema sit; Quæ Constitutiones, vel Canones regulæ sunt de rebus ad fidem concernentibus tractantes; ita docet Viualdus in suo Candelabro parte 4. cap. 8. de lege Canonica num. 15.

De veritate opinionis supradictorum Doctorum relinquo iudicium Romano Pontifici. Nam eius est interpretari cuius est condere. c. inter alios de sent. excommunicationis. l. si imperialis. C. de legibus, Host. in summa Tit. de Priuilegijs, Azorius in tom. 1. Instit. Moral. lib. 5. cap. 23. q. 1. & docet Syl. in verbo Priuilegium. §. 3. in principio, Bartholomæus

Fu-

Fumus in sua summa, Armilla in eod. verbo numero 4.

Interim aduertat lector, ex doctrina supradictorum Doctorum non sequi, quod à Summo Pontifice dari vnquam possit priuilegium, quod catholicæ præiudicet fidei: sed tantùm demonstrare per illam ij intendunt, quid non intendat facere Summus Pontifex; nempè nolle confirmare priuilegium vllum quod aduersetur Concilio Tridentino.

Quarto notandum est, quod clausula quæ poni solet in confirmatione priuilegiorum (de nouo concedimus) si Papa per illam nil noui concedit, operatur, quod si priuilegia nõ sunt in vsu spacio viginti, vel triginta annorum, incipiunt de nouo, ac si in ipso instanti innouationis essent de nouo concessa. Et sic vt præscriptione. 40. vel 60. annorum tollerentur, esset necessarium vt hoc temporis spacium curreret ab instanti innouationis. Ita Emmanuel Rodericus in suis quæstionibus regularibus tom. 2. q. 8. art. 2. col. vltima.

Quinto, notandum est; quod quandocunque aliqua priuilegia de nouo conceduntur cũ hac clausula (non obstantibus reuocationibus Apostolicis) intelliguntur viuificata, et de nouo concessa, etiam illa quæ fuerunt reuocata; Nam alias nihil operarentur prædicta verba; cum tamen verba in literis Apostolicis posita debeant aliquid operari, vt docet Emmanuel Rodericus in suis quæstionibus Regularibus tom. 1. quest. 8. artic. 2. col. 4. et Corduba in suis Annotationibus ad Compend. Minorum. Tit. Priuilegia Fratrum. §. 15. et ibidem collector.

Sexto, notandum est, quod dubium est inter Doctores, an per clausulam generalem, Non obstantibus, etc. quæ in fine priuilegij apponi solet, derogetur Iuri communi, cui priuilegium fuerit cõtrarium, vel necesse sit, ut fiat expressa derogatio illius iuris; sed pro resolutione huius difficultatis Suarez in suo Tract. de legibus lib. 8. cap. 14. per totum ponit tres conclusiones; quarum prima est, si priuilegium potest effectum, vel vtilitatem

ha-

habere sine derogatione Iuris communis, non habet vim ad dorogandum illi, nisi hanc extensionem expressè, ac formaliter contineat. hanc conclusionem ponit, et probat, num. 4.

Secunda conclusio, quando priuilegium esset inutile, non derogando in re aliqua iuri communi simpliciter disponenti, validum esse priuilegium dicit in hoc casu, et illud derogare iuri communi, etiamsi illius mentionem non faciat, neque in specie, neque generatim, vt dicendo, non obstante quacunque lege, vel quid simile. ponit hanc conclusionem, et probat num. 5.

Tertia conclusio est, si ius commune sit qualificatum per specialem clausulam resistentem priuilegijs, seu derogantem, et reuocantem illa, necesse est vt in forma priuilegij fiat mentio talis iuris; vel in specie, vel sub clausula generali sufficiente ad derogandum illi iuri sic fortificato, alias priuilegium non valebit contra illud ius etiamsi reddatur frustraneum, et inualidum. Hanc conclusionem

nem ponit, et probat, numero sexto.

Septimo, notandum est, quod per clausulam generalem, Non obstantibus, etc. Nunquam intelligitur derogatum Concilij Generalis Constitutionibus, quia pro facienda derogatione eorũ oportet quod de illis fiat mentio specialis ita Baldus in l. Humanun, C. de legibus, Archidiac. in c. 1. de Gonst. in 6. Emmanuel Rodericus in quęst. Regularibus tom. 1. q. 8. art. 10. Et Sanchez qui multes Doctores congerit in tomo 1. de Matrimonio lib. 3. disp. 26. nu. 6. et 7.

Octauo, notandum est, quod clausula illa apponi solita in priuilegijs, scilicet, quod non censeantur reuocata, nisi de eis fiat mentio de verbo ad verbum, censetur reuocata per aliam clausulam apponi etiam solitam, nempè: Quibus omnibus, et singulis etiamsi de illis, eorumq; totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, et singulorum tenorem, præsentium pro plenè, & sufficien-

ter

ter expreßis, & ad verbum insertis habentes, illis specialiter, & expressè derogamus, &c. ita docet Felinus in c. Nonnulli de Rescriptis, & Emmanuel Rodericus in suis quest. Regularibus, tom. 1. q. 9. art. 6. et sic habet stylus Curiæ Romanæ.

Nono, notandum est, quod confirmatio priuilegiorum potest esse duplex, Vna ex certa scientia, et Altera in forma communi. Confirmatio ex certa scientia multa operatur; Primum est, quod talis res sit firmioris auctoritatis, ad quod significandum in dicta confirmatione hæc verba solent apponi, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus, et approbamus, illisq; perpetuæ, et inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus: ac omnes, et singulos tam Iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint supplemus.

Secundum est, quod habet vim restituendi etiam priuilegia amissa per non vsum, vel per contrarium vsum; ad quem effectum poni-

ni solent hæc verba: eaq; omnia, et singula innouamus, et de nouo concedimus. ita Emmanuel Rodericus in suis Quæstionibus Regularibus, tom. 1. q. 8. art. 2. col. vltima.

Tertium quod operatur est, quod habet vim restituendi priuilegia reuocata; Pro quo designando poni solet clausula illa derogatoria: Non obstantibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis per quoscunque Romanos Pontifices, etc. Quibus omnibus, et singulis specialiter, et expressè derogamus. Ita Suarez de Legibus, lib. 8. cap. 19. num. 4. in fine, Emmanuel Rodericus in suis Quæstionibus Regularibus tom. 1. q. 8. art. 2. col. 4. et Corduba in suis Annotationibus ad Compend. Minorum, Tit. Priuilegia Fratrum, §. 15. et ibidem etiam Collector.

Quartum est, quod hæc confirmatio æquiualet nouæ concessioni, vt colligitur ex c. 1. et ibi Innoc. et c. veniens de Transactionibus, c. 2. extra de Pactis, et docet Card. Tusch. in

ver-

verbo confirmatio ex certa scientia per totũ, Suarez, et alij quos allegat in suo Tract. de legibus lib. 8. cap. 18. num. 12. pro quo exprimendo apponi solent illa verba, Omnia, et singula priuilegia quorum tenores præsentibus pro expreßis haberi volumus (quæ verba æquiualent certæ scientiæ vt colligitur ex consil. 2. Antonij de Butrio, nu. 4. et Suarez de Legibus, lib. 8. cap. 18. num. 5.) Apostolica auctoritate innouamus, et de nouo concedimus.

Præterea est aduertendum, quod licet in confirmatione Priuilegiorum expresse non dicatur ex certa scientia, tamen si ex narratis in dicta confirmatione clarè colligi potest, vtrum sit ex certa scientia, habet eandem vim, licet non extendatur vltra id quod ex narratis colligi potest; Ita docet Suarez in lib. 8. de Legibus, cap. 19. num. 4.

Confirmatio vero in forma communi parum aut nihil operatur; Nec creat aliquod Ius nouum; Et tunc constat esse in forma communi, quando in ea nullum signum sufficiens

ficiens additur, ex quo constet confirmationem præcessisse habita plena notitia prioris priuilegij. Ita Suarez in suo Tract. de Legibus, lib.8.cap.18.num.7.et 8.et Emmanuel Rodericus in suis quæst.Regularibus, tom.1. q.8.art.3.

De confirmatione Priuilegiorum in forma communi, vel ex certa scientia, vide latè per Suarez in suo Tract. de Legibus, lib.8.cap. 18.et 19.

Decimo, notandum est, quod clausula de plenitudine potestatis operatur idem, quod clausula ex certa scientia, de qua dixi in præcedenti notando. Ita docet Emmanuel Rodericus in suis Quæst. Regularibus, tomo 1.q. 8.art.3.col.3.

Vndecimo, notandum est, quod priuilegia Regularium in foro exteriori sunt confirmata etiam si essent contra Concilium Lateranense, vt patet per Bullam Pauli IV. et confirmationes Priuilegiorum factas à Gregorio XIII.

XIII. & Sixto V. quas refert Emmanuel Rodericus in suis Quæst. Regularibus, tom. 1. q. 8. art. 10.

Duodecimo, notandum est, quod vbi sunt duo priuilegia non clausa in corpore Iuris, licet sint contraria, vnum (idest secundum) non tollit aliud; siue ambo sint specialia, siue generalia, immo attenditur primum, nisi de primo esset facta mentio in secundo, et ei esset derogatum; ita habetur in c. Veniens extra de Præscriptionibus, vbi duo priuilegia contraria fuerunt concessa eidem Abbati à diuersis Pontificibus, et quia in secundo non fiebat mẽtio de primo, nec erat ei derogatum, attenditur primum; ita quoque docet Panor. in c. 1. de Rescriptis, num. 15. in fine, versic. Si vero vtrumq;, etc. (vbi à nu. 14. latè tractat hanc materiam, quando duo priuilegia sunt impetrata à diuersis super eadem causa, quod erit potius) et Emmanuel Rodericus in suis Quæst. Regularibus, tom. 1. q. 9 art. 9. Vide etiam de hac materia Azorium in tomo 1. quæst. 9. art. 9. Vide etiam de hac materia

veria Azorium in tomo 1. Instit. moral. lib. 5. cap. 22. q. 13.

Tertio decimo, notandum est, quod sublatis priuilegijs alicuius Monasterij, aut Religionis, non censentur sublata priuilegia ad instar. Ita docet Emmanuel Rodericus in suis Quæst. Regularibus. tom. 1. q. 9. art. 9.

Quarto decimo, notandum est, quod priuilegia Regularibus concessa cum propter merita, & in communi concedantur, facta reuocatione generali priuilegiorum non censentur reuocata. Ita docet Mandosius in Regula Cancellariæ. 13. q. 8. nu. 6. Bursatius. tom. 2. consil. 138. num. 77. Henricus Salmantinus in Relect. de Priuilegijs, In casibus Bononiæ disputatis casu 3. Congregat. diei 27. Iunij 1582. et Emmanuel Rodericus in suis Quæst. Regularibus, to. 1. q. 9. art. 6. in fine.

Quinto decimo, notandum est, quod duplex est genus priuilegij, vnum quod priuatis conceditur, & est in odium Iuris.

Al-

Alterum quod à Principe conceditur in perpetuum in bonum alicuius Communitatis, aut Religionis, & hæc æquatur legi, ac si insertum esset in corpore Iuris; & tanquàm fauor est latè interpretandum; vt docet Sanchez, tom. 3. de Matrimonio lib. 8. disp. 1. nu. 13. Oldradus consil. 300. D. Thom. in Opusculo contra impugnantes religionem, cap. 4. col. penul. Iason. in l. fin. num. 19. & 20. ff. de Constit. & habetur in Comp. Priuilegiorum Minorum Tit. Priuilegium in fine.

Sexto decimo, notandum est, quod priuilegium Principis est contra ipsum latissimè interpretandum, quantum proprietas verborum patitur; sed quatenus vergit in aliorum detrimentum est strictè interpretandum. Ita Henriquez, lib. 7. cap. 30. nu. 3. Innoc. in c. Dilectus extra de Donat. Guid. Papa singul. 233.

Et similiter est strictè interpretandum, in quantum derogat Iuri communi. Ita Abbas in c. Olim, num. fin. de verb. signif. & San-

chez

chez.de Matrimonio, tomo 3.lib.8.disput.1.
num.4. in fine.

Decimo septimo, notandum est, quod priuilegium interdum nihil concedere videtur præter Ius commune; sed confert interdum ad tollendos scrupulos inter varias Doctorū opiniones; Et ne videatur inutile, & frustratorium conandum est ita interpretari, vt aliquid in casu operetur præter Ius commune. Ita Rebuffus in praxi Tit. Priuilegia, num.9. Summa Angelica Tit. Priuilegium, §.3. Tabiena in Tit. Priuilegium.§.3. Syl. eodem Tit.§.4. Armilla eodem verbo. §.5. Nauar. in Apologia de Reddit. Ecclesiast. q.4. monit.6. nu.3. & Horatius Mandos. de Priuilegijs ad instar glo.15.nu.44.

Do exemplum, Præpositi nostræ Congregationis cum suis subditis ægrotantibas, vel grauiter ægrotantibus possunt dispensare super recitatione Diuini Officij: Dummodo ipsi infirmi certas orationes aßignandas per dictum superiorem recitent. Hoc priuilegium

legium nihil concedere videtur, nam de Iure communi infirmi, & multo magis grauiter infirmi excusantur à recitatione Horarum Canonicarum, vt docet Innoc. & Host. in c. 1. de celebratione Missarum, Nauar. in Manuali.cap.25.num.100. Syl. in verbo Hora. §.4.num.5. tamen priuilegium operatur, vt si dubium esset an obesse posset recitatio horarum infirmo, vel non, in hoc casu posset Prælatus dispensare absque scrupulo; & infirmus esset securus in conscientia, dato quod causa excusationis non esset ita sufficiens.

Decimo octauo, notandum est, quod id quod Ius aut Priuilegium disponit in vno ex correlatiuis, extenditur ad aliud correlatiuum, vbi non est dispar ratio, vt quod concedit viro coniugato extenditur ad vxorem. Ita Henriquez, lib.7.cap.30. num.4. Sed de hac materia qui multa desiderat, videat Barbosam in l. Quia tale. ff. soluto matrimonio à num.22. & Baptistā de sancto Blasio in suo Tractatu de correlatiuis præsertim nu. 23. & 25.

& 35. & Suarez aliqua dicit in suo Tract. de Legibus lib.8.cap.1.

Decimo nono, notandum est, quod quamuis omnes Mendicantes virtute eiusdem cõmunicationis sint ex aequo, ac principaliter priuilegiati, nihilominus si contendant adinuicem fratres vnius ordinis, cum alijs alterius Ordinis, Priuilegijs eis concessis, & communicatis uti non possunt, iuxta Regulam Iuris communiter receptam, & approbatam, quod Priuilegiatus contra aequè Priuilegiatum, ac sub eadem consideratione non vtitur priuilegio; vt docet Io: Baptista Confectus in Summario Priuilegiorum Mendicantiũ. Tit. 3. cap. 5. fol. mihi 344. vers. Demum quo ad huiusmodi; secus vero si agatur de damno vitando, Decisio Rom. Rotae. 557. nu. 1. vol. 1.

Et quando duo sunt priuilegiati eodem priuilegio, attendendum est in quo sit maior ratio, vt in eadem decisione num. 4.

Et similiter attendendum est, si semoto

pri-

priuilegio Ius commune vtrique eorum assi- stit, vt in eadem decisione, num. 2.

Vide etiam aliam Decisionem, quæ est tomo 3. lib. 3. decis. 530. Tit. Cesaraugustanæ erectionis Cappellæ. 12. Maij. 1559. quam Collegium Societatis Iesu cœperat ædificare.

Vigesimo, notandum est, quod leges abrogantes priuilegia, aut facultates, non habent vim suam statim vt latæ sunt, sed solummodo postquam denuntiatæ, aut notæ fuerint ijs, quibus erant priuilegia, & facultates concessæ; ita est communis Doctorum opinio, vt docet AZorius in sua Instit. Morali, tomo 1. lib. 5. cap. 3. q. 6. & cap. 22. q. 7. Sed vide de hac materia Suarez in suo Tract. de Legibus cap. 40. vbi latè illam explicat.

Vigesimo primo, notandum est, quod ad substantiam, & rationem priuilegij, & facultatis à Romano Pontifice concessæ non est necessaria scriptura in foro conscientiæ; c. si gratiosè de Rescriptis in 6. & latè docet Sua-

rez in suo Tract. de Legibus lib. 8. cap. 2. nu. 2. licet in foro iudiciali robore careant per Regulam 26. Cancellariæ; ita docet Felinus, & alij, quos refert, et sequitur Azorius tom 1. Instit. Moralium lib. 5. cap. 2. q. 5. in principio; & versic. Quarto sciendum, & versic. ex his omnibus, & cap. 23. q. 11.

Vigesimo secundo, notandum est, quod lege generali Principis non tolluntur priuilegia, etiamsi huiusmodi priuilegia non habeãt clausulam derogantem. Ita docet Azorius lib. 5. Instit. Moralium, cap. 16. q. 7. tomi primi, & Syl. in verbo lex. q. 26. §. siue versic. Tertio tollitur, &c.

Vigesimo tertio, notandum est, quod Papa non videtur tollere priuilegium, si semel mandat aliquid contra illud; Nec obedientes videntur illi renuntiare; ita docet Panor. in cap. Pro illorum, num. 14. extra de Præbendis, & Dignitatibus.

Vigesimo quarto, notandum est, quod Legatus à latere non potest venire contra priuilegia

legia concessa alicui Ecclesiæ; ita Panor. in c. Pro illorum, num. 15. extra de Præbendis, & Dignitatibus.

Duo alia notanda in materia de priuilegijs habentur in prima parte nostri Compendij priuilegiorum; Primum habetur in principio post. §. 5. in Scholio, versic. Præterea est notandum. Secundum, in Tit. Priuilegia post, §. 11. in Scholio.

Tit. Quarta Funeralium.

VIde supra. Tit. Concilium Trid. §. 4. cum Declaratione sacræ Congregationis Illustrissimorum Cardinalium, & eius Scholio; & Tit. Exemptio. §. 3.

Tit. Reliquiæ.

§. 1. POssunt nostri mittere reliquias extra Vrbem pro consecratione altarium, per concessionem

nem factam Minoribus; vt habetur in Monum. fol. 70. concessione. 174.

§. 2. PER facultatem Viuæ vocis oraculo concessam à Pio V. Societati Iesu, nobis concessum est, vt quas Reliquias ab amicis habere possumus, absolutè extra Vrbem fas sit mittere. Ita habetur in Compendio Priuilegiorum Societatis Iesu, Tit. Reliquiæ. §. 1.

SCHOLIVM.

VIde Emmanuelem Rodericum in suis Quæst. Regularibus, tom. 3. q. 55. & Azorium, tom. 1. Instit. Moralium lib. 9. c. 8.

Tit. Sepultura.

§. 1. OMnes tam Laici, quàm Clerici, tam Mares, quàm Feminę sepeliri possunt in nostris Ecclesijs, & Cęmeterijs vbilibet cōstitutis cum consensu Patrum nostrarum

Ec-

Ecclesiarum ; Nec vllus impedire valet quominus eos recipere possint, qui sepeliri elegerint in Ecclesijs, & Cæmeterijs supradictis. Bonifacius, & Clemens IV. Ordini Minorum, & Prædicatorum, vt patet in Clementina Dudum de sepulturis. §. Huiusmodi quoque, & habetur in Compendio Priuilegiorum Minorum, Tit. Sepelitio, & sepultura. §. 1. 3. 4. & 8.

§. 2. SI aliquis sepulturam sibi elegerit, vel habere debuerit in aliqua ex nostris Ecclesijs, vel in aliquo ex nostris Cæmeterijs: & præmonito, & requisito Parocho, vt illum associet in nostra Ecclesia, recusauerit id facere: In hoc casu possunt nostri personaliter, & processionaliter accedere ad dictam parochiam, cum cruce, thuribulo, luminarijs, aqua benedicta, & alijs cæremonijs consuetis, & funera huiusmodi decedentium ad nostras Ecclesias portare, & inibi sepeliri facere; Bonifacius IV. Ordini Minorum, vt patet ex eorum Compendio Priuilegiorum

Nec noſtri, nec conſanguinei defunctorum poſſunt cogi (etiam prætextu cuiuſuis conſuetudinis) ad deferendũ priùs huiuſmodi corpora ad parochiales Eccleſias, aut alia loca, & inibi aliquã Diuina officia pro eiſdem defunctis celebrare, vel celebrari facere, ante vel poſt ſepulturam. Sixtus IV. Ordini Minorum, vt patet in Compendio, & Tit. ſupradicto, §. 10.

SCHOLIVM.

Licet noſtri extra noſtras Eccleſias proceßionaliter ire non ſoleant ad aſſociãdum corpora defunctorum, tamen poſitum eſt ſupradictum priuilegium ad demonſtrandum quid facere poſſunt, quando Parochi requiſiti, aßociare recuſant ad noſtras Eccleſias, ſupradicta corpora defunctorum. Non tamen id facere debent, niſi quando caſus occurreret vt aliqua Illuſtris perſona eßet im-

mulanda, & nullus religiosus vellet eam associare ad nostras Ecclesias, & recursus ad P. Generalem pro tempore haberi non posset.

§. 3. NVllis Religiosis, vel Clericis sæcularibus licet, nostris inuitis, Missarum solemnia, vel exequias pro animabus eorum, qui ad nostras Ecclesias afferuntur, celebrare. Clemens IV. Ordini Minorum, vt patet in eorũ Compendio Priuilegiorum, Tit. Sepelitio, & Sepultura. §. 4.

SCHOLIVM.

VIde supra Tit. celebratio Diuinorum, §. 1.

Cum quæstio verteretur coram Illustrissimis, ac Reuerendissimis Cardinalibus Congregationis super interpretatione Concilij Trid. de supradictis in §. 3. fuit hoc modo decisum.

Quo-

Quoties cadauera ad Ecclesias Fratrum Mendicantium deferuntur, officia mortuorum, ac reliqua munera quæ in huiusmodi Monasterijs adhiberi solent, non à Canonicis, neque à Clero, sed ab eisdem Fratribus obiri, ac peragi debent.

In Congregatione etiam Illustrissimorum Cardinalium sacrorum Rituum, cum eadem quæstio verteretur, fuit similiter decisum in modum qui sequitur.

Congregatio censuit non licere Capitulo, & Clero Liciensi, quoties prætextu etiam associandi ad sepulturam defunctorum cadauera in Ecclesia sanctæ Irenes Clericorũ Regularium Missam, aut alia Diuina officia ipsis Regularibus inuitis celebrare, aut psallere, sed associato funere ad Ecclesiæ portam, debere Parochum, vel illum ex Capitulo, & Clero, pœnes quem animarum curæ exercitium extitit, ad populum conuerti, eiq; absolutione impertita recedere, relicto cadauere in Ecclesia dictorum Clericorum Regula-

rium,

rium, ad quos dumtaxat peragendi officij cura spectabit.

Censuit insuper cadauera in cathedrali Ecclesia occasione præmissorum depositata, vna cum omni, & toto eo, quod ad dictum Capitulum, & Clerum, seu Episcopi Economum ratione funeralium habere contigerit, exceptis dumtaxat iuribus Parochialibus, prædictis Clericis Regularibus restituenda; Et per prædictos Capitulum, & Clerum ad dictam Ecclesiam sanctæ Irenes gratis, & absque vlla, etiam minima impensa hæredũ defunctorum, seu dictorum Clericorum Regularium transportanda, & associanda esse; Cum enim consueta præstatio semel soluta fuerit, æquum non videtur vt pro eodem opere duplicata stipendia persoluantur; Nec non pecunias à Clericis Regularibus Capitulo, & Clero supradictis alias persolutas, vt ab interessentia Diuinorum officiorum in Ecclesia prædicta celebrandorum abstinerent, integrè restituantur. Ac Illust: & R. P. D. Auditori Cameræ præmissorum exequutionem,

&

& obseruantiam iniungendam esse.

Alphonsus Episcopus Ostiensis Cardinalis Gesualdus Bonastella Secretarius.

In alia vero causa Bitontina idem fuit Decretum modo quo sequitur.

Pro Clericis Regularibus sancti Syluestri in Ciuitate Bitontina commorantibus; quo ad Funera: & Sepulturas; Congregatio sacrorum Rituum decreuit in omnibus seruandum esse Decretum in simili causa ab ipsa Congregatione alias factum pro eisdem Clericis contra Episcopum, & Capitulum Ecclesiæ Liciensis; Et propterea non licere Clero Ecclesiæ Bitontinæ, inuitis prædictis Clericis, in eorum Ecclesia Missas, seu officium defunctorum celebrare, seu cantare: sed associato funere ad eorum Ecclesiam redire debere, iuxta formam dicti Decreti Liciensis. Die 10. Iunij Anni 1602. Alph. Cardinalis Cōmissarius. Io: Battista Mucantius pro Secretario.

De quarta funerali vide supra, Tit. Quarta Funeralium.

§. 4. PRælati nostræ Congregationis in nostris Ecclesijs, Cappellis, & Cæmeterijs, exhumare possunt corpora defunctorum, & ad alias sepulturas in eisdem Ecclesijs, & Cæmeterijs suis trãsferre; De consensu tamen illorum quorum interest. Leo X. Ordini Minorum, vt patet ex eorum Compendio Priuilegiorum, Tit. Sepelitio, & sepultura, §. 20.

Tit. Visitatores.

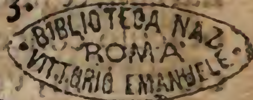
§. 1. VIsitatores nostrę Congregationis possunt in singulis domibus nostræ Cõgregationis, absoluta visitatione, concedere nostris benedictionem, & indulgentiam plenariam; & hoc in perpetuum Viuæ vocis oraculo concessit Gregorius XIII. Societati Iesu, vt in eius Viuæ vocis oraculis, pagina 126. in fine, & in eius Compen-

pendio Priuilegiorum, Tit. Visitatores. Et Leo. X. Prouincialibus Minorum, vt habetur in eorum supplem. folio 39. concess. 285. & refertur in eodem Compendio Priuilegiorum Societatis Iesu. Tit. Indulgentiæ. §. 10. & in Compendio Minorum. Tit. Indulgentię plenariæ quo ad fratres. §. 16.

SCHOLIVM.

SVpradicta facultas non videtur reuocata per Bullam reuocatoriam indulgentiarum Regularibus factam per Paulum V. Die 23. Mensis Maij anni 1606. Et ratio est, quia est diuersa ab Indulgentijs: Nam facultas concedendi Indulgentias non est indulgentia; Et ex diuersis non fit illatio: c. Ad audientiam de Decimis, l. Papinianus exuli. ff. de Minoribus.

Vide supra Tit. Prælati. §. 3.

FINIS.